

Från Botaniska Sällskapet i Stockholm förhandlingar.

Den 25 november 1891.

1. Amanuensen H. DAHLSTEDT höll det i föregående nummer af Botaniska Notiser införda föredraget om Hieraciernas innovationssätt och morfologiska typer inom gruppen Archieracia.

2. Rektor S. ALMQUIST förevisade och redogjorde för några mindre kända *Epilobia* och *Cerastia* inom vår flora.

3. Amanuensen G. ANDERSSON höll föredrag om den forntida utbredningen af *Najas L.* (Föredraget är redan publicerad i denna tidskrift.)

4. Prof. J. ERIKSSON lemnade en redogörelse för hybridiseringsförsök och hybrider mellan hvete och råg (enl. W. Rimpau.)

Den 17 februari 1892.

1. Prof. V. WITTRÖCK lemnade en redogörelse för de fysiska och växtgeografiska förhållandena i fjälltrakten Tatra i Centralkarpaterna och förevisade en samling af för denna fjälltrakt karakteristiska fanerogamer.

2. Några variationer hos *Vaccinium uliginosum L.*

Af C. A. M. LINDMAN.

Vaccinium uliginosum L. förekommer öfver hela Skandinaviska halfön ända till Nordkap samt på såväl norra som mellersta Skandinavien fjäll ända upp i lafregionen. I låglandets skogstrakter tillhör denna art förnämligast mossar och kärr; i fjälltrakter samt vid hafvet förekommer den på relativt torrare platser såsom klippafsatser och öppna fjällhedar (såsom det uppgifves t. o. m. å flygsand). I mellersta Europa synes den förekomma sparsammare än *V. Myrtillus L.* och är att betrakta som en nordligare art (glacial?). Utan tvifvel har den sitt hufvudområde i Skandinavien skogskärr på låglandet och upp i björkregionen; men äfven ofvan trädgränsen bildar den ofta en af fanerogamvegetationens hufvuddelar (i förening

med *Empetrum nigrum*, *Vaccinium Vitis idaea*, *Arctostaphylos Uva ursi* och *Arct. alpina*). I sammanhang med sin rikliga förekomst vexlar arten mycket i storlek: å låglandet blir den ända till meterhög, i lafre-regionen en nedtryckt dvärgbuske. Men dessutom är arten underkastad vissa formvexlingar, som träffa både bladen, blomkronan och frukten.

1. *Blomkronan.*

Den allmännaste formen hos kronan är bredt äggformigt klocklik (eller äggformigt cylindrisk med bredden ungefär lika stor som längden). Hela blomman längd är då vanligen 6—7 mm.

På högre belägna fjällhedar af Dovrefjäll (1,000—1,200 m.) fann föredr. på små dvärgbuskar med mycket små blad en mindre blomform, 5 mm. lång, med vidgade honungsbehållare vid basen och trängre mynning (Bidr. till känn. om Skand. fjällväxternas blomning och befruktning, uti Bih. till K. Sv. V. Ak. Handl., B. 12, Afd. III, N:o 6, 1887, s. 68, tafl. III, fig. 35, D); dess färg är lifligt rosenröd. I fjälltrakterna hafva blommorna intensiv pepparlukt och stor honungsrikedom. WARMING (Biolog. Optegn. om grönl. Planter, 1, uti Bot. Tidsskrift, B. 15, H. 1, 1885, s. 47, fig. 16) beskriver och afbildar blomman hos "*V. uliginosum* L. var. *microphylla* Lge" från Grönland: kronan är antingen röd eller hvit, stundom "kugleformet med krukkeformet Hals" och hela blomman stundom nedgående till 3 mm. i längd. G. WAHLENBERG omnämner äfven dessa former, då han säger (Flora lapponica 1812, s. 96): "flores in alpinis minores et decolorati, plerumque steriles . . ." Enligt M. WILLKOMM (Forstliche Flora von Deutschland und Oesterreich, ed. 2, 1887, s. 597) varierar arten i bayerska alperna och Siebenbürgen (2,340 och 2,370 m.) såsom en låg buske af 2—3 tums höjd med små blad och ensamma hvitaktiga blommor: "var. *frigida* SCHUR."

Variation af samma slag som den nu beskrifna visa äfven andra *Bicornes*, såsom *Vacc. Myrtillus* L. (med små, glänsande mörkröda blomkronor af blott 4 mm:s diameter i Dovres högre fjällregion: Skandin. fjällväxternas blomn. och befr., tafl. IV, fig. 38) och *Vacc. Vitis idæa* L. på Dovre och i Grönland med blommor nästan hälften kortare än låglandsformen (WARMING, anf. st., s. 45, fig. 15, A—D). Samma variation förekommer hos talrika andra växter, och det är mycket vanligt, att individer med lägre växt och förminskade blad, uppkomna under ogynnsamma yttre omständigheter, äfven få mindre blomkronor. Man måste tveka att beteckna dylika former såsom "varieteter"; de äro snarare småvuxna raser, hvilkas egendomligheter äro af det slaget, att de med lätthet torde kunna utplånas. I våra högfjäll förekomma af de nyssnämnda ljungväxterna (äfven hos dvärgartade individer) blommor af normal storlek, och öfvergångar saknas därför icke. Sådana småblommiga fjällformer äro utan tvifvel ofta reducerade i den afsigten, att sjelfpollinering skall underlättas, ett ras-märke, som tydligen ej kan vara ett konstant kännetecken för art eller varietet. *)

*) Biologiska undersökningar hafva gifvit vid handen, att många arters blommor variera af inre (biologiska) grunder, och att en sådan variation (resp. dimorfism) kan hos vissa arter sammanhänga med stor rumskilnad i utbredningen, hos andra arter deremot vara oberoende deraf. Det är t. ex. påvisadt för vissa arter, att de inom olika delar af utbredningsområdet ega så olika blomformer, att de kunnat uppställas som skilda arter. Hos andra åter kan samma planta under blomningstidens olika skeden frambringa blommor af olika storlek, vanligen i förening med olika fördelning af befruktningssdelarne. Andra arter slutligen visa stor oregelbundenhet, i det de å samma lokal framalstra om hvarandra stor- och småblommiga individer. I allmänhet torde därför systematiken böra taga hänsyn till biologiens resultat för att kunna rättvist bedöma växternas variation, isynnerhet hvad blommorna angår.

Det förekommer äfven en annan form hos kronan, ehuru mindre vanlig: den är smalare cylindrisk. Den har nyligen beskrifvits af C. BÉNITZ (Oesterreich. botan. Zeitschrift, 1891, 41 Jahrg., N:o 7, s. 236), som ansett sig böra uppställa följande två varieteter ("Wickbolder Torfmoor", Preussen):

"var. *globosum*: BLUMENKRONE klein, kugelig, meist roth, zuweilen weiszröthlich gefärbt. BLÄTTER . . . kurz eirund oder verkehrt eiförmig, vorn abgerundet, abgestutzt oder ausgerandet;"

"var. *tubulosum*: BLUMENKRONE gross, röhrenförmig, stets weisz gefärbt, etwas ins gelbliche übergehend. BLÄTTER . . . lang, elliptisch, stets lang zugespitzt."

Af dessa var den förstnämnda formen den förherrsande. Den senare, längre och smalare kronformen har jag sett från ett fåtal lokaler i Sverige. Så t. ex. föreligga två stora, frodiga grenar från Östergötland, Drothems socken, tagna på samma tufva (14 juni 1886, H. ASKLUND); blomman å den ena är 7—8 mm. lång (blomkronan 6 mm.), å den andra 5—6 mm. lång (blomkronan 4 mm.), bladen å den förra äro smalt omv.-äggrunda, i sin spets afrundade—spetsiga (fig. 6); hos den senare deremot rundade eller bredt omv.-äggrunda, i spetsen urnupna (fig. 9). Redan här möter den afvikelsen från de af BÉNITZ uppställda kännetecknen, att den längsta kronformen ("tubulosum") är den rödaste (äfven foderbladen purröda), den korta kronformen deremot ("globosum") mycket blekare (foderbladen grönhvita). Äfven af de öfriga ofvan lemnade beskrifningarna framgår, att en bestämd färg ej är bunden vid en viss form. — Ett annat exemplar (Piteå) har likaledes kronan smalare cylindrisk, 6 mm. lång (hela blomman 7 mm.) och bladen spad- eller tunglika, trubbigt spetsade: "var. *oblonga*" LÆST. in sched. (fig. 5). De två af BÉNITZ uppställda varieteterna förfalla emellertid till obetydliga former på den grund, att i Skandinavien, såsom

nedan påvisas, blad af olika form mycket allmänt träffas å samma individ.

De former, som efter blomkronans variation torde kunna uppställas äro:

1. f. *globosa* (BÆNITZ): corolla late ovato-campulata, circa 4 mm. longa.

2. f. *tubulosa* (BÆNITZ): corolla campanulato-cylindracea, circa 6 mm. longa (syn.: var. *oblonga* LÆST. in sched.).

3. f. *urceolata*: corolla basi turgida apice paullum angustata (syn.: var. *microphylla* LGE p. p., et var. *frigida* SCHUR?). Forma alpina et arctica.

2. *Bladen.*

Den allmännaste bladformen är ovedersägligen den omvänt-äggrunda eller bredt spadlika, i spetsen trubbiga eller svagt urnupna med en nästan omärklig udd. På samma skott visa bladen (under blomningstiden) den olikheten i form och storlek, att de lägre ned sittande äro mycket mindre och smalare än de, som sitta i skottets spets. Jämför man deremot sjelfva spetsens blad, eller olika grenspetsar af samma buske, så iakttages nästan alltid en betydlig vexling, i det en del blad ega den nyssnämnda formen, andra åter förlängas och blifva dels elliptiska, dels tunglika, samt svagt spetsade, hvarigenom den lilla udden tydligare framträder. Bladen äro således hos denna art i allmänhet polymorfa. Fig. 1 visar denna vexling hos samma individ från Stockholm, fig. 2 från Piteå, fig. 3 från Dovrefjäll (Kongsvold, 900 m.). Likaså är det vanligt att å samma lokal se plantor bredvid hvarandra, den ena med öfvervägande smalare och spetsigare, den andra med öfvervägande bredare och trubbiga blad. Äfven på öfverblommade exemplar, hvilkas blad blifva betydligt fasta och tydligt nätådriga och genom skottens tillväxt sitta gläsare, kan samma vexling iakttagas på samma qvistar, t. ex. fig. 4 (Stockholm och Göteborg, juli).

Mindre allmänna äro tvänne ytterliga former; den ena med mycket breda, ända till kretsrunna blad, fig. 7 (sub nom. "*Vaccin. uliginosum foliis rotundioribus*" LÆST. in sched., Karesuando 1832), fig. 9 (Östergötland, Drothems sn.; om detta exemplar, se ofvan!), fig. 10 ("var. *crassifolia*", LÆST. in sched., Pajala 1860); den andra med mycket smala, elliptiska—tunglikt lancettlika blad, fig. 5 (Piteå, sub nom. "var. *oblonga*" LÆST. in sched., se ofvan!), fig. 6 (Östergötland, Drothems sn., se ofvan!). Men äfven begge dessa former förekomma i någon mån blandade med bladformer af det vanliga slaget.

I Skandinavien högfjäll blir hela växten lägre och tätare, och bladen aftaga i storlek. Fig. 3 visar blad från samma qvist, tagen å torra klippafsatser å Dovrefjäll (900 m.); fig. 8 visar blad från vide- och lafregionen dersammastädes (1,200 m.). Den senare formen är den förut omtalade "var. *microphylla*" LÆ (och "var. *frigida*" SCHUR); dess blad äro ofta blott 5 mm långa (blomkronan var lifligt rosenröd med purpurfärgadt foder). O. KIHLMAN (Pflanzenbiolog. Studien aus Russisch Lappland, s. 154—156) fäster uppmärksamheten på att former med breda blad förherrska i nordliga klimat på icke skyddade ställen, hvilket icke blott gäller denna art, utan äfven andra växter.

De former, som på grund af bladens variation kunna urskiljas, ehuru sällan förekommande fullt rena, äro:

1. f. *latifolia*: folia late obovata vel late spatulata vel rotundato-elliptica, apice retusa vel obtusa. Fig. 1:a, b, 2:b, 3:a, 4:a. (Syn.: var. *globosa* BÆNITZ p. p.; var. *crassifolia* LÆST. in sched. 1860). Denna form är allmännast.

2. f. *angustifolia*: folia lingulata vel anguste elliptica vel obovato-lanceolata, obtusa vel acutiuscula.

Fig. (1:c, 2:c) 4:b, 5, 6. (Syn.: var. *tubulosa* BÆNITZ p. p.; var. *oblonga* LÆST. in sched.).

3. f. *rotundifolia*: folia latissime obovata vel rotundato-ovata vel suborbicularia, obtusa vel retusa. Fig. 2:a, 7, 9, 10. (Syn.: var. *crassifolia* Læst. p. p., fig. 10). Jämför följande form:

4. f. *microphylla* (LGE): forma frigida, foliis minutis, 1 cm. vix excedentibus, plerumque rotundatis. Fig. 8.

3. *Frukten.*

I Sverige har låglandsformen i allmänhet aflånga bär; dessa äro oftast tvärhuggna och naflade i båda ändar samt svagt 4-sidigt prismatiska (Småland—Bohuslän—Helsingland—Vesterbotten). I utländska florer är beskrifningen på bären hvad formen angår utelemnad eller mycket knapphändig; att döma af de få uppgifterna äro bären i mellersta Europa klotrunda. Se t. ex. Flora Danica tab. 231: bären stora klotrunda; Engl. Bot., tab. 581: "berry large, globular"; HEGETSCHWEILER (und HEER), Flora der Schweiz 1840: "Beere rundlich"; NEILKEICH, Flora von Nieder-Oesterreich 1859: "Beeren kuglig"; WILLKOMM, Forstliche Flora von Deutschland und Oesterreich 1887 (ed. 2): "Beeren grösser, kuglig . . ." Deremot yttra sig de skandinaviska floristerna allmänt om fruktens form: de flesta hafva funnit den aflång, men några få angifva äfven en klotrund form.

I björkskogsregionen å Dovrefjäll (Jerkind, 900—1,000 m.) fann föredr. den allmännaste formen hos bäret (augusti 1889, riklig fruktmognad) vara den klotrunda. Äfven från Grönland beskrifver WARMING (Biolog. Optegn., 1, s. 49) bäret sålunda: ". . . kuglerunt med en Diameter af 10—12 mm". Men på Dovre förekommo ymnigt äfven andra fruktformer. Efter iakttagelserna derstädes anser föredr. att följande fruktformer kunna urskiljas:

1. f. *macrocarpa* DREJ.: bacca major oblonga, basi et apice umbilicato-truncata, rotundato-tetragona, sæpissime in medio paullum constricta. Fig. 11:a, b. (Syn.: *Vacc. uliginosum* L. *macrocarpum*, baccis magnis pyriformibus Fl. Dan. tab. 2469).

Afvikelser härifrån bestå deri, att antingen bärets bas är smalare än dess spets (Fl. Dan. 2469) eller dess spets smalare än basen fig. 11: c, d. Bärets storlek och relativa längd vexlar (i fig. 11: d blott 7 mm. långt).

2. f. *elliptica*: bacca ovalis vel rotundato-elliptica, leviter tetragona, basi et apice angustato-rotundata, basi leviter umbilicata. Fig. 12: a.

Äfven af denna form förekommer en mindre storlek, t. ex. fig. 12: b.

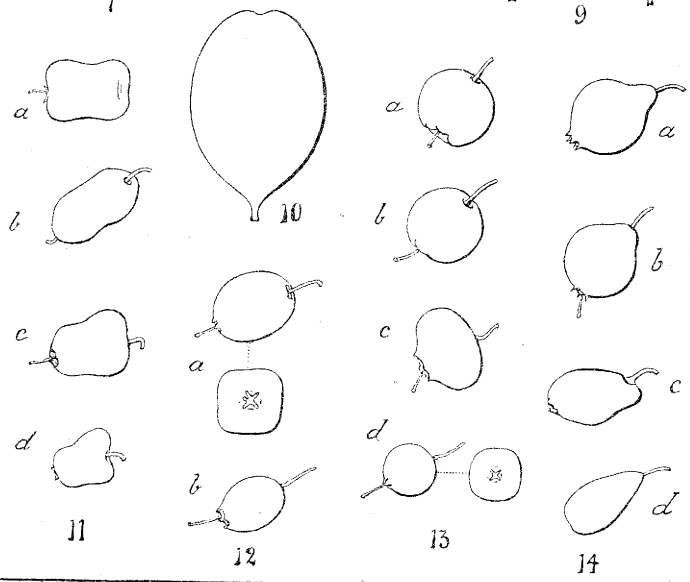
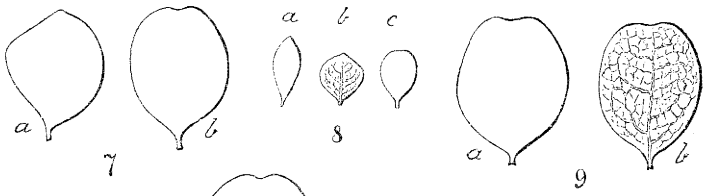
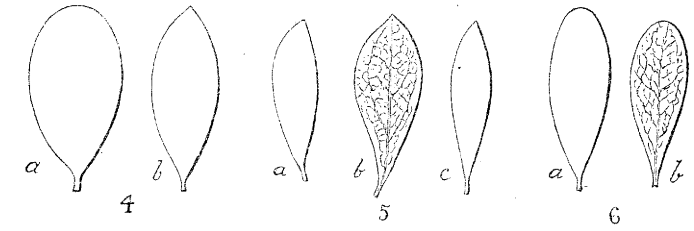
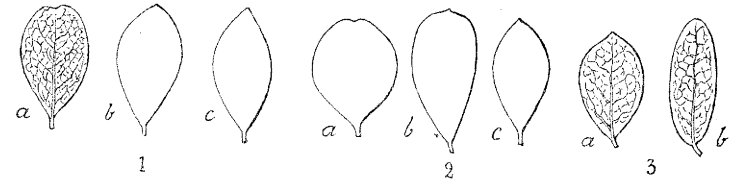
3. f. *sphærica*: bacca globosa vel depresso-globosa, obsolete tetragona, basi minute umbilicata. Fig. 13: a, b; 13: c.

Äfven af denna form förekommer en mycket förminskad storlek: fig. 13: d (högre fjällregionen, diam. 6—7 mm.).

4. f. *pyriformis*: bacca globoso-pyriformis, in pedunculum angustata, vel adeo supra basim leviter constricta. Fig. 14.

En mera sällsynt form af denna var smalt päronformig eller klubblik (på spensliga buskar): f. *clavata*, fig. 14: d.

I allmänhet förekom endast en enda fruktform på hvarje buske. Dock sågos på en låg buske följande former tillsammans: f. *elliptica* major et minor, (12: a, b) f. *sphærica*, (13: a) f. *pyriformis* (14: c). På en annan gren sågos tillsammans: f. *elliptica* minor (12: b) och f. *sphærica* minor (13: d). Den allmänaste formen i björkregionen var f. *sphærica* major (13: a, b), i lafregionen f. *sphærica* minor (13: d).

Figurförklaring.

(Alla figurer i naturlig storlek).

Vaccinium uliginosum L.

- Fig. 1. Blad från en och samma grenspets (f. *latifolia*, Stockholm).
- „ 2. d:o d:o (Piteå).
- „ 3. d:o d:o (Dovrefjäll, 900 m).
- „ 4. d:o d:o (Göteborg, efter blomningen).
- „ 5. d:o d:o (f. *angustifolia*, Piteå).
- „ 6. d:o d:o (Östergötland).
- „ 7. d:o d:o (f. *rotundifolia*, Karesuando).
- „ 8. d:o d:o (f. *microphylla*, Dovrefjäll, 1,200 m).
- „ 9. d:o d:o (f. *rotundifolia*, Östergötland).
- „ 10. d:o (f. *rotundifolia*, Pajala).
- „ 11. Frukt (f. *macrocarpa*, Dovrefjäll, 900 m).
- „ 12. d:o (f. *elliptica*, a major, b minor).
- „ 13. d:o (f. *sphærica*, a—c major, d minor).
- „ 14. d:o (f. *pyriformis*, d f. *clavata*).

Den 20 april 1892.

1. Rektor S. ALMQUIST höll föredrag "om några omständigheter, af hvilka fjällfloras egendomlighet beror;"

2. Prof. V. WITTRÖCK förevisade exemplar af *Polypodium vulgare* β *cambricum* L., tagen nära Stockholm, samt en frostform af *Polystichum spinulosum* från Jönköping.

3. Några bidrag till kännedomen om Skånes Hieracium-flora.

Af HUGO DAHLSTEDT.

Efterföljande anteckningar grunda sig på samlingar, som kandidat G. ANDERSSON MALME under resor för lichenologiska undersökningar i Skåne i förbigående hopsamlade, mestadels i dess nordöstra del. De kunna derföre ej gifva annat än en antydning om dess Hieracievegetation. Hufvudsakligast insamlades blott *Archieracier*, hvilka såväl till individmängd som formantal voro ytterst svagt representerade i bjert motsats mot förhållandet i norr om området belägna landskap. För de två till tre *Piloselloider*, hvilka anträffades, redogör jag ej här, då dr. K. O. E. STENSTRÖM, hvilken under sin skånska resa 1890 gjorde betydande insam-

lingar af dessa, snart torde offentliggöra sina undersökningar öfver dem. Af Archieracierna äro flera för vetenskapen nya, hvarföre jag anser mig böra publicera desamma redan nu, då det eljest torde dröja länge, innan de blifva beskrifna.

Hieracium silvaticum (L.) ALMQU. * *canitosum* DAHLST. n. subsp. — *H.* * *silvaticum* (L.) var. ALMQU. stud. öfver sl. Hier. 1881 — DAHLST. Hier. exs. fasc. I, n:o 41, 1889.

Ab. *H.* * *stenolepide* LBG, cui est sat affine, differt foliis minus glaucescentibus angulato-dentatis, minus incis, tenuioribus (exterioribus) subtus cum basi caulis petiolisque sæpius valde violascentibus et involucris e floccis densis coeruleo- v. albido-canescens, flosculis multo obscurioribus, fere aureo-vitellinis, nec non stylis inferne luteoferrugineis superne fuscohispidulis et obscuris. Ceterum rosula basali 4—5-folia, caule humili 0—1-phyllo, inflorescentia laxa paniculata v. furcato-paniculata, pedicellis dense floccosis, albidis v. cano-coerulescentibus, sparsim albido-pilosis, involucris gracilibus, squamis sat elongatis longe attenuatis acutis—subulatis apice leviter comosis dense (præsertim in marginibus et ad basin), albo. v. coerulescenti-floccosis, sparsim—parce pilosis, pilis brevibus basi breviter nigricantibus, eglandulosis satis est distincta.

En bland skandinaviska florans mest utmärkta *silvaticum*-former, lätt igenkänd på ofvanstående karaktärer och derigenom äfven lätt skild från *H.* * *stenolepis* LBG., med hvilken den torde vara närmast slägt. Af S. ALMQUIST upptäcktes denna vackra form vid Marmorbruket i Östergötland och omnämnes i hans ofvan citerade arbete, ehuru utan namn. På grund af lokalens beskaffenhet (skuggiga kalkklyftor) antog han den då vara en mindre väsentlig form, tillhörande *H.* * *silvaticum*, och betingad af underlaget och expositionen.

Jag har sedan anträffat samma form på andra ställen i Östergötland såväl på annat underlag som på både soliga och beskuggade lokaler och öfverallt behåller den väl sina karaktäristiska egendomligheter. De skånska exemplaren öfverenstämma i minsta detalj med de östgötska.

Skåne, Ifvö vid "Ugnsmynningarna", 18³/₇91.

Utbr. för öfrigt: *Östergötland* (S. ALMQUIST och förf.); *Södermanland* (G. A:N MALME).

Hieracium silvaticum (L.) ALMQU. * *melanolepis* ALMQU. in I. P. NORRLIN Bidr. till Hier. florän i Skand. halföns mellersta delar, 1888. — STENSTR. Värml. Archieracier 1889. — DAHLST. Hier. Scand. exs. fasc. I n:o 58, fasc. IV n:o 58.

Skåne; Vestra Vrams s:n, Linderödsåsen.

Utbr. för öfrigt: i *Sverige* till *Ångermanland* och *Jemtland*, i Norge till Nordlanden; *Finland* sydvästra delen; *Danmark*.

Hieracium silvaticum (L) ALMQU. * *canipes* ALMQU. apud STENSTR. Värml. Archier, 1889. — DAHLST. Hier. exs. fasc. II., n:o 42.

Skåne; Oppmanna socken, Boknäset.

En af den solöppna lokalen betingad ståndorts-modifikation med något tätare glandulösa holkskäft än vanligt samt nästan hårlösa holkfjäll eller med enstaka svarta hår inblandade bland glandlerna. — Utbr. för öfrigt i *Sverige* till södra *Vermland*, södra *Dalarne* och södra *Helsingland*.

Hieracium silvaticum (L) ALMQU. * *ptychophyllum* DAHLST. n. subsp. —

Subspecies *eximia*, H. * *integrato* DAHLST. sat affinis. — *Caulis* sat *elatus* 0—1-phyllus. *Folia* rosularia 4—6, exteriora cordato-ovalia truncata-obtusa, intermedia \pm cordato-oblonga—cordato-lanceolata v. \pm lanceolato-oblonga obtusiuscula, intima magis elongata oblonga ovato-lanceolata—lanceolata acuta, omnia subintegra v. obtuse et sat crebre undulato-dentata dentibus sæpe irregularibus et margine paginæ vulgo mul-

tum plicosa præsertim ad basin, inferne basi ipsa acutius dentata dentibus interdum in petiolo \pm descendentibus; folium caulinum intimo rosulari simillimum sed basi magis attenuata sæpe acutius dentata, vulgo longe acutum—acuminatum v. subulatum; omnia supra parce pilosa subtus sparsim in nervo mediano dense pilosa. *Petioli* \pm dense et molliter *pilosi*. *Inflorescentia* laxè paniculata superne sæpe subumbellata, sæpe ramo distante aucta, ramis longis leviter arcuatis tomentellis sparsim glandulosis pedicellis mediocribus tomentosis et dense, superne crebre et longe, nigroglandulosis, acladio 30—40 m. m. longo superantibus. *Involucra* mediocria crassa canescentia et eximie cano-variegata. *Squamæ* latiusculæ ovato-lanceolatæ in apicem obtusiusculum — sat acutum attenuatæ leviter comosæ marginibus late — latissime stria dense floccosa alba limbatæ dorso angusto obscuro \pm densiuscule — sat dense floccosa ceterum glandulis mediocribus et longis nigris dense—conferte obtecta. *Calathium* mediocre sub-radians aureum. *Ligulæ* exteriores parcius interiores densius et breviter ciliatæ. *Stylus* fuscus — sat nigrescens.

En utmärkt vacker form, utan svårighet igenkänd på sina nästan helbräddade eller lågt och bugtigt trubbtandade, ofta starkt veckade blad (hvaraf namnet) och sina af tätt stjernludd i holkfjällens kanter och täta mörka långa glandler gråbrokiga, karakteristiska holkar. Troligen något beslägtad med *H. * integratum* DAHLST., med hvars bredbladiga former den ibland möjligen skulle kunna förvexlas, men skild från denna genom sina blad och framförallt genom bredare men spetsigare fjäll och gröfre holkar, hvilka äro mera hvitbrokiga genom den bredare, ljusare och tätare stjernluddsranden samt det rikligare luddet på fjällens ryggar. Dessutom skild genom sina cilierade ligulæ, hvori den öfverenstämmer med *H. * variicolor* DAHLST. (STENSTR. Värml. Archier 1889) och *H. * ciliatum* ALMQU. Påminner ej obetydligt till holkform och

tjällens form samt ofta äfven till bladform om *H. * melanolepis* ALMQU. Den är sannolikt äfven beslägtad med dessa tvenne former.

Skåne; Oppmanna, Boknäset, 18²⁹/₆ 91, på både öppna och beskuggade lokaler rätt talrik.

Utbr. för öfrigt; *Blekinge* (C. G. WESTERLUND).

Hieracium silvaticum L. * *sagittatum* LBG. — LINDBERG Hier. Scand. exs. n:o, — DAHLST. Hier. exs. fasc. III, n:o 42.

Skåne; nedanför Stenshufvud åt Rörum till. Utbr. för öfrigt i *Sverige* till södra *Vermland*, *Nerike*, *Vestmanland* och mellersta *Södermanland*.

Hieracium silvaticum (L) ALMQU. * *Malmæi* DAHLST. n. subsp.

Caulis sat altus — elatus 0—1-folius molliter et sparsim pilosus, supra folium caulinum densius pilosus sparsim — densiuscule glandulosus et \pm tomentellus — tomentosus. *Folia* gramineo-viridia supra rare subtus sparsim in nervo mediano æque ac in petiolis sat dense — dense, molliter et longe pilosa; *rosularia* 4—5, exteriora parva ovalia subintegra—denticulata obtusa basi ovato-cordata intermedia ovato-ovalia ovato-oblonga v. oblonga basi contracta decurrente v. latiore subsagittata — sagittata acute et retroverso-dentata ceterum denticulata, obtusiuscula interiora majora ovato-oblonga—ovato-lanceolata basi subcontracta sæpe obliqua \pm sagittata v. oblique descendente dentibus retroversis latis acutis \pm grossis inæqualibus ceterum \pm crebre et irregulariter dentibus minutis subulatis et majoribus triangularibus acutissimis fere ad apicem serrato-dentata acuta; *caulinum* infimo rosulario simillimum sed basi vulgo magis contracta \pm descendente v. subsagittata dentibus in petiolo descendentes basi sæpe profundius et magis irregulariter dentata magis acutum — subulatum. *Inflorescentia* sub simplex oligocephala v. \pm composita polycephala paniculata \pm contracta et sat ampla ramis inferioribus

magis remotis summis sæpe subumbellatim approximatis \pm arcuatis æquantibus v. superantibus cum acladio 25—30 mm. longo dense tomentosus sat dense—dense et molliter pilis brevibus albis v. basi obscuratis obtectis, glandulis brevibus densiusculis obsitis, pedicellis dense—crebre pilosis et glandulis parvis \pm confertis obtectis. *Involucra* mediocria canovirescentia subvariegata. *Squamæ* subangustæ sublineares virides dorso et basi obscuriores exteriores obtusiusculæ interiores et intimæ \pm acutæ v. obtusiusculæ longe et conferte albocomosæ, coma in marginibus deorsum \pm descendente cum floccis raris mixta, ceterum effloccosæ v. marginibus levissime stellatæ et pilis mediocribus — sat longis albidis v. basi \pm longa nigricante apice albidis sat mollibus subcurvulis densis—confertis obtectæ glandulisque parvis inferne densis usque sat crebris superne rarioribus obsitæ. *Calathium* mediocre subradians aureum (— subvitellinum). *Ligulæ* exteriores apice glabræ interiores ciliolatæ. *Stylus* fuscohispidulus obscure ferrugineus — sat nigrescens.

En intressant form, hvilken i sina karaktärer erinrar om *H. * sagittatum* LBG., *H. * marginellum* DAHLST., *H. * philanthrax* STENSTR. och viss mån om *H. * expallidiforme* DAHLST., till hvilkas formgrupp den hör. Om *H. * sagittatum* och *H. * expallidiforme* erinrar den till holkarnes rikliga beklädnad af hår och glandler om *H. * philanthrax* genom samma karaktärer, isynnerhet de korta och täta glandlerna och det sparsammare stjernluddet samt fjällens form. Till holkarnes byggnad, fjällens form och bladens utseende samt habitus står den deremot ytterst nära *H. * marginellum*, men är bestämdt skild genom holkarnes och skaftens täta hårlighet och de korta ytterst täta glandlerna samt fjällens brist på stjernludd, hvaremot den nyssnämnda har knappt hälften så talrika och mer än dubbelt större glandler samt på holkarne endast spridda hår, hvilka nästan alldeles saknas på skaften, hvar-

jemte fjällen äro svagt hårtofsade och äga smal men ganska tydlig stjernluddsrand. För öfrigt har den sistnämde i regel djupare tätare och gröfre tandning, och har genom tandningens täthet och groflek oftast starkt veckad bladkant. Har derjemte blekare blombfärg.

Skåne; Oppmanna s:n, Bokenäset temligen riklig (18²⁹/₆91).

Utbr. för öfrigt: *Öland* (S. ALMQUIST).

I samband härmed anser jag mig här böra omnämna en annan form, hvilken tillhör samma formkrets som föregående och *H. * marginellum*, men som med afseende på indumentet utbildat sig i en annan riktning:

Hieracium silvaticum L. * *marginellum* DAHLST. β . *sagittæfolium* DAHLST. n. var.

Folia saturate viridia basi eximie sagittato-cordata dentibus \pm acutis retroversis ceterum dentibus paucioribus latissimis triangularibus minutis parvis intermixtis acutis \pm grosse et subinæqualiter dentata, omnia basi latiore magis ovato-lanceolata longius acuta; folium caulinum 0—1, longius petiolatum \pm ovatum — triangulare basi irregulariter et grosse incisa longissime acutum — subulatum. *Inflorescentia* fere præcedentis sed vulgo laxior ramis longe superantibus arcuatis, magis patentibus, acladio sæpe usque ad 50 mm. longo, vulgo magis contracta quam in *H. * marginello*, ramis parce pedicellis sparsim v. superne densiuscule et breviter pilosis eglandulosæ v. superne glandulis solitariis obsitis \pm tomentellis — tomentosis. *Involutura* mediocria canovirescentia. *Squamæ* e basi latiore \pm lanceolatæ plurimæ sensim in apicem angustum \pm comatum obtusiusculum sensim angustatæ, marginibus usque ad apicem anguste sed conspicue floccoso-marginatæ, ceterum pilis mediocribus basi \pm crassa nigra dense — sat crebre obtectæ fere eglandulosæ v. basi glandulis minutis solitariis — raris obsitæ. *Calathium* sat magnum, radians, aureum.

Ligulæ glabræ. *Stylus* obscure ferrugineus, fusco-hispidulus.

Jag begagnar tillfället att omnämna denna form här, emedan den är af intresse såsom i visst afseende en medelform mellan föregående och *H. * marginellum*, ehuru den i andra afseenden trädte utom deras formkrets och utbildat sig i en sjelfständig riktning. Med föregående öfverenstämmar den till sin nästan lika rikliga hårlighet på holkarne, med *H. * marginellum* mera till habitus och bladform samt tandning, vippans tendens att bli mera långgrenig och utspärrad, holkarnes allmänna form och det i kanterna af fjällen utbildade (något rikligare) stjernluddet. Deremot är den skild från båda genom sin nästan totala brist på glandler på holkar och skaft. Denna sistnämnda karaktär torde nog berättiga att uppföra denna form som skild underart. Men jag har tillvidare fördragit att upptaga den som varietet dels derföre att jag sett den i endast ett fåtal exemplar, dels på grund af dess närmande i allmänna utseendet och karaktärer till vissa modifikationerna af *H. * marginellum* med rikligare hårlighet och förhållandevis svagare glandelhårlighet (glandlerna äro dock hos dessa former alltid väl framträdande och stora samt öfverväga håren). Till indumentet ansluter den sig för öfrigt ej så litet till några andra från *H. * sagittati* formkrets mera divergerande former.

Östergötland; Ödeshögs socken mellan Öninge och Orrnäs. (G. A: N MALME).

Hieracium murorum (L) ALMQU. * *cæsiu*m FR. — *H. vulgatum* β. *cæsiu*m FR. NOV. ed. 1 — *H. bifidum* LBG. et auctt. scand. — *H. plumbeu*m FR. * *bifidum* NORRL. l. c.

Skåne; Stenshufvud; Gladsax hallar.

Utbr.: Sverige till Jemtland (Åreskutan); Norge till Dovre.

Hieracium murorum (L) ALMQU. * *impressiforme* DAHLST. n. subsp.

Caulis robustus, 2—3(—4) folius, sæpe superne v. usque ad basin ramiger, molliter pilosus, basi ± obscure violascens. *Folia* gramineo- et sublutescenti-viridia supra sparsim subtus densius et longius pilosa; *rosularia* 3—4, exteriora ± ovalia v. late ovata sparsim denticulata — obtuse dentata ± obtusa, intermedia elliptica et intima elliptico-oblonga ± lata sparsim et acute dentata ad basin sæpe irregulariter et sparsim ± anguste inciso-dentata ± acuta; *caulina*, infimum ± petiolatum summa sessilia omnia remota cito et sat abrupte decrescentia ± patentia ± ovato-lanceolata acuta sparsim dentata ad basin ± descendentem sæpe sat longe sinuato-dentata ± acuta. *Inflorescentia* paniculata simplex v. composita sæpe ± corymboso-paniculata inferne sæpe indeterminata ramis divaricatis arcuatis inferioribus remotis summis sæpe umbellatim confertis et maxime patentibus arcuatis omnibus ± longe superantibus tomentellis et parce pilosis, pedicellis brevibus arcuatis cum aclado 5—10 m. m. longo subtomentosis et longe ± molliter sæpe dense albido-pilosis glandulis minutis solitariis obsitis. *Involucra* parva virescentia v. fusco-virescentia basi ovata v. subturbinata. *Squamæ* e basi latiore sensim in apicem obtusiusculum — sat acutum attenuatæ, apice leviter comosæ, parce præsertim ad basin stellatæ v. superne fere nudæ, pilis longis — mediocribus basi plerumque crassiuscula nigra densiusculis — sat densis obtectæ et glandulis parvis nigris sparsis, inferne frequentioribus, obsitæ. *Calathium* parvum leviter radians aureum. *Ligulæ* glabræ. *Styli* concolores v. subferruginei fuscospiduli.

En rätt framstående form, hvilken i många karaktärer kommer nära *H. * impressum* NORRL., hvars formkrets den förenar med åtskilliga af *H. * subramosi* LÖNNR. former. Från den sednares alla former är den skild genom holkarnes indument och små breda blad, hvilken ger den ett mera cæsium-artadt utseende; från

den förra genom bladfärg och tandning samt sina små mindre rikhåriga holkar och ljusa stift. Närmar sig i mycket *H. * ampliceps* STENSTR., med hvilken den torde vara beslägtad, men skild genom holkform, holkarnes mindre storlek och bladform m. m.

Skåne; Oppmanna s:n, Bokenäset (18²⁹/₆91) temligen riklig.

Hieracium murorum (L) ALMQU. * *vulgatum* (FR. p. p.) ALMQU. stud. — DAHLST. Hier. exs. fasc. I n:o 92, fasc. II n:o 92.

Skåne; Ignaberga vid kalkbrottet riklig; Vestra Vrams socken, Linderödsåsen.

Utbr.: *Sverige* till södra Dalarne och mellersta Helsingland; *Norge* till Oxendalen; *Danmark*, *Finland* *Skottland*, *Tyskland* (Thüringen).

Hieracium murorum (L) ALMQU. * *pinnatifidum* LÖNNR. in sched. n. subsp. — DAHLST. Hier. exs. fasc. I n:o 84, 85.

Ab *H. * vulgato* (FR. p. p.) ALMQU., cui habitu est valde similis, certe differt foliis saturatius viridibus cum caule pilosioribus sæpius magis anguste et irregulariter vulgo brevius—longius et sæpe valde pinnato-dentatis, involucris obscurioribus, squamis angustioribus magis acutis apice obscuris et epilosis v. fere epilosis ceterum effloccosis v. dorso basique rarissime stellatis, densius glandulosis et pilis brevioribus obscurioribus obsitis nec non calathiis valde obscuris vitelinis styloque semper concolore v. papillis obscuris subferrugineo.

Denna utmärkta form, hvilken habitueltem mycket liknar *H. * vulgatum* (FR. p. p.) ALMQU. är alltid säkert skild genom mörkare gröna blad, hvilka typiskt äro tandade af omvexlande mycket korta och långa, smala, spetsiga tänder och ganska ofta långflikade, genom betydligt rikligare hårlighet på blad och stjolk, oftast starkare violett-färgning af stjelkbasen, äfven af bladens undersida och bladskäften samt framförallt genom sina

mörka rikare glandelhåriga och kort mörkhåriga holkar, hvilka nästan alldeles sakna stjernludd, mörka spetsiga hårlösa fjällspetsar utan ludd samt mörka rödgula korgar och normalt stift af samma färg. Bladen variera kortare eller längre tandade men den karaktäristiska tandningen igenkännes lätt. Basalbladen variera mera, från ytterst kort tandade—långt och djupt flikade, i de flesta fall oberoende af lokalen. Detta synes bero af individuella egendomarligheter.

Skåne; Vestra Vrams s:n, Linderödsåsen; Ignaberga kalkbrott.

Utbr.: *Sverige* till mellersta *Bohuslän*, södra *Vestergötland*, vestra *Vesmanland* och mellersta *Upland*; *Danmark*.

Hieracium murorum (L) ALMQU. * *violascens* ALMQU. in litt. n. subsp. — DAHLST. Hier. exs. fasc. II n:o 65.

Hæc subspecies proxima est *H. * lepidulo* STENSTR. et *H. * irriguo* FR. Ab utraque forma differt caule sparsius folioso foliis subtus magis constanter violascentibus involucris cum pedicellis sat dense et brevissime pilosis, pilis vulgo obscuris, et breviter — brevissime et densiuscule glandulosis nec non squamis triangularibus — triangulari-lanceolatis ± acutis marginibus limbo ± dense floccoso ± conspicue marginatis dorso leviter — sparsim stellatis. Ab *H. * lepidulo* ceterum satis distinctum stylis nigris ab *H. * irriguo* foliis vulgo sparsius dentatis et involucrorum indumento.

Lätt igenkänd på sina något brokiga öfverallt af korta mörka hår och glandler och i fjällens kanter af mer eller mindre tydligt framträdande stjernhår klädda små holkar, mörka stift och vanligen undertill intensivt violetta blad samt stjelkbas. Hos rikblomstriga former blir inflorescensen ofta flocklik med öfverskjutande och böjda grenar; hos fåblomstriga är den oftast kvastlik. Akladiet ej sällan temligen långt, 25—40 m. m.

Skåne; Ignaberga kalkbrott riklig.

Utbr.: *Sverige* (sydöstra delen) till sydöstra *Vestergötland* och mellersta *Östergötland*. Ej iakttagen på Gotland.

Hieracium murorum (L) ALMQU. * *cruentifolium*

DAHLST. — H. * *cruentatum* Lüb., LBG. Hier. Scand. exs.

Skåne; V. Vrams s:n, Linderödsåsen; Ignaberga kalkbrott.

Utbr.: *Halland*, *Blekinge*, södra och östra *Småland*.

Hieracium murorum (L) ALMQU. * *albatipes* DAHLST.

n. subsp.

Caulis ± flexuosus 2—3-folius inferne ± violascens molliter pilosus superne epilosus leviter floccosus apice tomentellus—albido-tomentosus epilosus, eglandulosus. *Folia* gramineo-viridia undique sparsim in nervo dorsali sat dense pilosa, ± dense ciliata; rosularia 3—4 exteriora parva ovalia—obovato-ovalia subintegra obtusa—truncata subtus ± violascentia, intermedia oblonga—oblongo-lanceolata acutiuscula sparsim et breviter dentata dentibus basalibus ± patentibus, intimum ± lanceolatum acutum sparsim et acutius dentatum; *caulina* remota longa abrupte decrescencia, infimum ± petiolatum reliqua sessilia basi angusta longe descendente cuneata in apicem longum—longissimum acutum—subulatum ± integrum sensim contracta ± ovato-lanceolata—lanceolata ad medium v. supra sparsim—crebrius dentibus longioribus et minutis alternantibus anguste triangularibus acutis sat patentibus instructa, summum sæpe lineare subulato-dentatum—subintegrum. *Inflorescentia* parva sat angusta paniculata apice interdum subumbellata simplex—subcomposita ramis ± approximatis subrectis e floccis densis cano-albescentibus eglandulosis et epilosis aclado 10—15 m. m. longo parum superantibus, pedicellis brevibus ± rectis e floccis confertis albescentibus eglandulosis v. glandulis longis atris solitariis

obsitis v. sub involucri glandulis raris instructis. *Involucra* dilute atroviridia \pm variegata basi ovata v. sub-turbinata sat obscura. *Squamæ* sat irregulariter imbricatae dorso apiceque obscuræ marginibus \pm late viridibus, exteriores anguste triangulares subobtusæ intermediæ latiores ovato-lanceolatae obtusiusculæ, intimæ e basi latiore lanceolata acutæ—subulatae, omnes \pm albocomosæ, coma in marginibus \pm descendente et cum floccis mixta, ceterum in marginibus ad basin latius, medio angustissime et apice late floccoso-limbatae, dorso \pm sparsim et irregulariter floccosæ, et glandulis gracilibus longis atris, iisdem brevioribus immixtis, inferne densiusculis sat densis superne sparsis, simplicem seriem fere formantibus, obtectis, depilatis. *Calathium* mediocre sat radians, fere aureum. *Ligulæ* glabræ. *Stylus* fuscus, fuscohispidulus.

En utmärkt form, hörande till *H. * anfracti* (FR. p. p.) ALMQU. slägtkapsområde, men särdeles fristående. Till habitus och bladform liknar den på en gång den nyssnämnda och *H. * cruentifolium*. Lätt skild från båda och framförallt utmärkt genom sina af tätt stjernludd nästan hvita grenar och holkskaft, af hvilka de förra aldeles sakna, de senare sakna eller hafva enstaka eller några få i oregelbundet fördelade grupper, synnerligast närmast holkarne, sittande långa svarta glandler samt genom sina grönsvarta af stjernludd i kanten af fjällen isynnerhet mot basen och den hårtofsade spetsen och af ojemt på ryggarne fördeladt stjernludd brokiga holkar med långa svarta nästan i enkel rad ställda nedåt rätt talrika uppåt spridda glandler. Holkarnes basalfjäll äro mörkare än de öfriga och afbryta genom sin färg på ett karaktäristiskt sätt mot de hvita holkskaften.

Skåne; Vestra Vrams socken, Linderödsåsen, sparsamt i blom d. $27/6$ 1891.

Mykologiska Bidrag.

Af G. LAGERHEIM.

VIII.

Ueber *Puccinia Ranunculi* A. BLYTT.

In einem Verzeichniss über parasitische Pilze aus Norwegen beschreibt BLYTT *) pag. 12 eine *Puccinia* auf *Ranunculus auricomus* folgendermaassen: "Vintersporernes Hobe paa begge Bladflader, sortbrune. Sporerne let affaldende, med en Stilk, som neppe er af Sporens halve Længde, 27—32 μ lange og 21—27 μ brede, stundom længere og smalere, indtil 43 μ lange og 17,6 μ brede, undertiden uregelmæssig formede, paa Overfladen svagt bølget ujevne, men ikke vortede, med eller ofte uden en lysere Vorte i den afrundede Top, hvis Væg forøvrigt ikke er fortykket. Synes at tilhøre *P. Trollii*. Kulturforsøg maa vise, om de maaske burde skilles. Isaa-fald kunde den kaldes *P. Ranunculi*. Kun Vintersporer fundne." Herr Prof. BLYTT hatte die Freundlichkeit mir ein Pröbchen seiner *Puccinia* zu überreichen, und bei einer näheren Untersuchung desselben konnte ich auch die Verschiedenheit von *Puccinia Trollii* Karsten, die ich seiner Zeit in Luleå Lappmark und in Oberengadin sammelte, constatiren. Ausserdem fand ich im August 1888 am Albula-Pass in der Schweiz (Canton Graubünden) an *Ranunculus alpestris* eine *Puccinia*, die mit der BLYTT'schen Art sich als identisch erwies. Auf diesem Material gestützt erlaube ich mir folgende Bemerkungen.

Die Sporenlager auf *Ranunculus auricomus* und *R. alpestris* sind vollständig gleich. Der einzige Unterschied ist der, dass der Pilz am *R. auricomus* ein localisirtes Mycelium hat, während er *R. alpestris* ganz durchzieht mit seinem, wie es scheint, perennirenden

*) A. BLYTT, Bidrag til Kundskaben om Norges Soparter (Christiania Videnskabselsk. Forhandl. 1882, N:o 5); Separatabzug.

Mycel. Die Blätter von *R. alpestris* bleiben deshalb gelbgrün, und die befallene Pflanze kommt nicht zum Blühen. Die Sporenhäufchen sind klein, schwarzbraun, pulverig, zuerst von der Epidermis bedeckt, stehen sehr gedrängt und zerfliessen zu grösseren Lagern. Macroscopisch sieht die Art *Puccinia Trollii* Karsten ganz gleich. Nur Teleutosporen werden gebildet, die sehr leicht von ihrem Stiel abfallen und erst nach einer Ruheperiode keimen; die Art ist demnach eine *Micropuccinia* *). Die Sporen sind was ihre Form und Grösse anbelangt ziemlich variabel. Gewöhnlich sind sie oval oder länglich-oval, an der Mitte nicht oder sehr wenig eingeschnürt, nach oben und nach unten etwas verschmälert oder abgerundet. Der Keimporus der oberen Zelle liegt apical, jene der unteren Zelle gewöhnlich dicht an der Scheidewand oder zuweilen an der Mitte der Zelle. Um die Keimporen liegt eine blasse Papille. Die Membran ist kastanienbraun und mit grossen, flachen Warzen besetzt. Der Inhalt der Sporen scheint farblos zu sein.

Bei der Form auf *R. auricomus* sind die Membranwarzen unregelmässiger und oft verlängert, und der Keimporus der unteren Zelle liegt häufiger an der Mitte oder im unteren Theil der Spore.

Die Sporen von *Puccinia Trollii* Karsten haben eine glatte Membran und der Keimporus der unteren Zelle entbehrt Papille.

Die BLYTT'sche *Puccinia* ist also von *P. Trollii* Karsten deutlich verschieden; eine andere Frage ist aber, ob sie neu ist und ob man sie in diesem Falle *P. Rannunculi* nennen darf. In HOOKER's Journal of Botany 1854, pag. 207 **) hat BERKELEY eine *Puccinia ustalis* beschrieben, von welcher DE-TONI (l. c.) folgende Diagnose

*) Dass auch *P. Trollii* Karsten eine *Micropuccinia* ist, hat JOHANSON nachgewiesen (Peronosporaeerna, Ustilagineerna och Uredineerna i Jemtlands och Herjedalens fjälltrakter, pag. 172 in Botan. Notis. 1886).

**) Nach DE-TONI Sylloge Uredinearum, pag. 691.

giebt: "Hypophylla, maculis pallidis; soris magnis, sub-orbicularibus, depressis, fuscis, sparsis, margine obscurioribus, quasi innatis; teleutosporis elongatis, oblongis, superne attenuatis obtusisque, sæpe apice obliquis, pallide fuscis, pedicello breviusculo fultis. Hab. in foliis *Ranunculi pulchelli*, Momay Samdong in India orientali alto 5000 M. et ultra (Dr. HOOKER)." Da BERKELEY weder die Grösse der Sporen nach die Beschaffenheit ihrer Membran und ihres Stieles (ob hinfällig oder nicht) angiebt, so ist es unmöglich zu sagen ob die Blytt'sche Art mit *P. ustalis* Berkeley identisch sei oder nicht. Es scheint mir nicht unwahrscheinlich, dass BERKELEY'S Art eine *Leptopuccinia* ist*); hierauf deuten "soris . . . margine obscurioribus, quasi innatis; teleutosporis . . . pallide fuscis". Unter diesen Umständen erachte ich es besser die *Puccinia* auf *R. auricomus* und *R. alpestris* von *P. ustalis* Berkeley als verschieden anzusehen. Ausser *P. ustalis* Berkeley sind noch zwei Micropuccinien auf *Ranunculi*-Arten bekannt, nämlich *P. Ranunculi* Seymour auf *R. repens* in Illinois und *P. gibberulosa* Schröter auf *Ranunculus* spec. in den Pyreneen. Diese sind von der Blytt'schen Art deutlich verschieden. Die Membran von *P. Ranunculi* Seymour ist mit sehr kleinen Wärzchen dicht bekleidet, und jene von *P. gibberulosa* soll fein grubig sein, andere Unterschiede verschwiegen. Es bleibt also nichts anders übrig als die Blytt'sche *Puccinia* als eine eigene Art anzusehen; jedoch kann sie den Namen *Ranunculi* nicht beibehalten, weil Seymour seine gleichnamige Art früher beschrieben hat. Ich gebe sie deshalb den Namen *P. Blyttiana* mit folgender Diagnose.

Puccinia (Micropuccinia) **Blyttiana** n. sp. P. soris hypophyllis vel amphigenis, parvis ad soros majores, rotundatos confluentibus, pulverulentis, fragmentis epi-

*) Bei Riobamba in Ecuador kommt eine *Leptopuccinia* auf einer *Ranunculus*-Art vor, die vielleicht mit *P. ustalis* Berk. identisch ist.

dermidis laceratæ tectis, atrofuscis; teleutosporis forma et magnitudine varia, plerumque ovalibus vel oblongo-ovalibus, vix vel non constrictis, apice et basi subattenuatis vel rotundatis, membrana castanea, apice apicula pallidiore, verrucis majoribus ornata, pedicello hyalino, fragili. Long. spor. 27—43 μ , lat. spor. 17,6--27 μ .

Hab. in foliis *Ranunculi auricomis* ad Lekö, Frövik Norvegiæ (Jun. 1881, leg: THORKELSON) et *R. alpestris* in alpe Albula Cant. Graubünden Helvetiæ (Aug. 1888, leg. ipse).

Mikrobiologisches Laboratorium der Universität Quito, 7 April 1892.

Några ord om *Sphæria astroidea*, *eutypa*, *leioplaca*, *lata*, *polycocca*, *aspera* och *Bertia collapsa*.

Af L. ROMELL.

Under ett besök å Upsala bot. museum den 28 och 29 febr. d. å., i ändamål att studera originalen till ELIAS FRIES arter af släktena *Stereum* och *Corticium*, begagnade jag tillfället att kasta en blick på några i det välordnade svampherbariet förvarade *Eutypa*-arter, närmast för att se, om der vore att finna något original till *Lichen eutypus* Ach.

Något sådant kunde jag icke påträffa. Men i ersättning fick jag se exemplar af *Sphæria astroidea* Fr. Denna art anses, som bekant, af Nitschke, Pyren. germ. p. 131, och andra författare, t. ex. Saccardo, Winter, som identisk med *Sphæria eutypa* Fr. Nitschke stöder sin uppfattning på undersökningen af ett originalexemplar i Kunze's samling. Om detta, som jag icke sett, kan jag naturligtvis ej yttra mig. Men det i Upsala bot. trädg. 1853 i sept. af E. P. FRIES funna och af ELIAS FRIES som "*Sphæria astroidea*" egenhändigt betecknade exemplar, som förvaras i Upsala bot. mus., tillhör alldeles bestämdt *Valsaria stellulata* Rom. Hedwigia 1885. Sacc. Syll. Addit. p. 130. Fungi eur.

n. 3357. Redan det yttre allmänna utseendet är tillräckligt karakteristiskt för att ge utslag i denna fråga. För att skaffa mig full visshet undersökte jag dock exemplaret äfven mikroskopiskt, och befunnos sporer-na vara bruna, cylindriska, krökta, 2-rummiga, $18 \times 4 \frac{1}{2} \mu$. Äfven substratet syntes mig vara det för arten egendomliga: ved af *Fraxinus excelsior*.

Anmärkas bör kanske dock, att jemte denna art funnos i samma konvolut och upplimmade på samma pappersbit exemplar af en annan *Sphæriacé*. Denna senare undersökte jag icke närmare, men den tillhörde i hvarje fall icke *Sphæria eutypa* FR.

Under namnet "*astroidea teste* FRIES" fans der jämväl ett exemplar af *Eutypa polycocca* KARST. "in Sorbo" från Finmarken.

Som bekant säger FRIES i Syst. Myc. II. p. 478 angående *Sph. astroidea*, att den är valde affinis *S. milliariae*. Detta kan förefalla egendomligt, då min *Valsaria stellulata* är mycket olik *Eutypa milliaria*. Men förhållandet torde finna sin förklaring deri, att i samma herbarium ett exemplar af *Valsaria stellulata* Rom. från Femsjö är af FRIES egenhändigt signeradt som "*Sphæria milliaria* FR. var. *singularis*."

Det är således, för mig åtminstone, alldeles påtagligt, att *Sphæria astroidea* FR. saltem pr. p. är att anse som identisk med *Valsaria stellulata* Rom. Derfor talar äfven beskrifningen i Syst. myc.: *Sequente (S. eutypa) quoad omnes partes major . . . "ostiolis magnis"*. Hos *Valsaria stellulata* äro nämligen perithecierna tjockväggiga och temligen stora, $\frac{1}{2} - \frac{2}{3}$ mm. i diameter, med $\frac{1}{3} - \frac{1}{2}$ mm. breda mynningar. Hos *Sphæria eutypa* FR. deremot äro perithecierna jämförelsevis tunnväggiga och knapt mer än hälften så vida, $\frac{1}{3}$ mm. i diameter, med endast $\frac{1}{4}$ mm. breda mynningar. Den enda art, som skulle kunna komma i fråga, förutom *Valsaria stellulata*, är *Eutypa polycocca* på rönn. Hos denna äro nämligen

perithecierna och deras mynningar nästan lika stora som hos *Valsaria stellulata*. Också tyckes FRIES (se ofvan) velat inordna jämväl denna art under namnet *Sphaeria astroidea*. Beskrifningen är emellertid så till vida något vilseledande, att peritheciemynningarna uppgifvas "*demum rimosa*". De äro nämligen *från början*, redan innan de hunnit till ytan af veden, stjernlikt fårade.

Men om alltså *Sph. astroidea* FR. får och bör anses identisk med *Valsaria stellulata* Rom., hvilketdera namnet bör arten bära? Detta är en principfråga, som jag icke f. n. åtminstone kan besvara. Doktor O. NORDSTEDT och Fil. Lic. K. STARBÄCK hafva helt nyligen i denna tidskrift haft ett meningsutbyte i en dylik fråga och tunga skäl synas mig anförda från båda sidor. Ett skäl, som i detta fall synes mig tala, om icke till förmån för det äldre namnet, så åtminstone för en namnförändring, skall jag dock tillåta mig att anföra. Skälet är det, att i ett närstående slägte, *Valsa* (*Eutypella*), äfven finnes en art med namnet "*stellulata*." Nu låter det mycket väl tänka sig, att min *Valsaria stellulata*, som icke rätt väl hör hemma i slägtet *Valsaria*, dit den först endast af det skäl, att ingen annan plats i Saccardo's system och bland de af honom upptagna slägtena stod den till buds, vid en mera *naturlig* gruppering af arterna måste räknas till samma kollektivgenus som *Valsa stellulata*. Om och när sådant komme att ske, *måste* naturligtvis det yngre namnet "*stellulata*" utbytas mot ett annat. Och svårligen torde man då finna något lämpligare än det Friesiska "*astroidea*". Men äfven om de båda arterna med namnet *stellulata* finge sin plats i hvar sitt af tvenne i alla fall hvarandra närstående slägten, synes mig bättre, att de ega skilda än lika lydande artnamn.

Emellertid inskränker jag mig nu till att föreslå, att för *Valsaria stellulata* grundas ett nytt släkte, resp. underslägte.

Endoxylina Rom. (n. gen.)

Genus, resp. subgenus, ab *Eutypa sporis 1-septatis, fuscis, a Valsaria sporis cylindraceutis, curvulis distinctum*. Ponendum proxime ad *Endoxylam*, quæ sporis continuis tantum differt.

Deremot lemnar jag öppet för diskussion, huruvida man bör använda namnet *Endoxylina stellulata Rom.* eller *Endoxylina astroidea (FR.) Rom.*

Tilläggas må, att jag hittills funnit arten endast på gamla nakna stubbar och grenar af ask. Jag har derföre satt i fråga, att *Lichen eutypus* ACH. Lich. Suec. Prodr. p. 14, som "habitat supra lignum in truncis Fraxini antiquis cortice denudatis", möjligen kunde vara denna art. Men i brist på original exemplar kan derom ingenting sägas med bestämdhet. *)

Sphæria eutypa FR. torde nog att döma af beskrifningen i Syst. myc. II. p. 478 omfatta flere arter, bland hvilka måhända *Endoxyla Populi Rom.* på asp och ask. Men af Scler. Suec. n. 15 framgår, att namnet företrädesvis afser en på torra nakna aspgrenar öfverallt ymnigt förekommande *Eutypa*-art med strödda perithecier, stjernflikade mynningar och aldrig uppdrifven ved.

Hvad *Tulasne* i Sel. fung. carp. II. p. 53 beskriver under namnet *Eutypa* ACHARII, bland hvars synonymer han anför *Sphæria eutypa* FR., är emellertid icke nyssnämnda *Eutypa*, utan en annan på

*) Begagnar här tillfället betyga min uppriktiga tacksamhet emot Prof. J. P. NORRLIN och Doktor FR. ELFVING i Helsingfors för deras beredvilliga tillmötesgående med att för min räkning söka originalet till ACHARII ifrågavarande art i hans der förvarade lapherbarium. Enligt benäget meddelande af Doktor ELFVING kunde något sådant original der icke anträffas.

lönngrenar allmänt växande art, som afviker med uppdrifven ved och tättsittande perithecier.

Denna *Eutypa* ACHARII Tul. är af FRIES i Syst. myc. II. p. 370 beskrifven under namnet *Sphæria leioplaca* och utdelad i Scler. Suec. n. 112 b. FRIES' beskrifning öfver peritheciemynningarna är emellertid så ofullständig, att man utan hjälp af det nämnda exsiccatedet lika väl kunde anse den syfta på *Eutypa lata*. — Också har NITSCHKE af denna beskrifning missledts så, att han låtit sin *Valsa leioplaca* i Pyr. germ. p. 151 afse något helt annat än *Sphæria leioplaca* FR.

Att i ett fall sådant som detta upprifva redan fastslagna namn och återföra dem till sin ursprungliga plats torde icke vara välbetänkt, helst då den ursprunglige namngifvaren genom bristfällig beskrifning sjelf i någon mån varit vållande till förvirringen.

Jag föreslår därför, att *Eutypa* ACHARII Tul. fortfarande får beteckna den på *Acer* växande art, som *Tulasne* beskrifvit under detta namn, samt att namnet *Valsa (Eutypa) leioplaca* fortfarande brukas i den betydelse, som NITSCHKE gifvit åt detsamma, så vida icke, såsom man har anledning förmoda, NITSCHKES *leioplaca* är identisk med *Eutypa lata*, i hvilket fall namnet *leioplaca* helst torde böra förvisas till synonymerna.

För *Sphæria eutypa* FR., som för att kunna passas i *Eutypa*-släktet måste tilldelas nytt artnamn, föreslår jag benämningen *Eutypa sparsa* Rom. syftande på den redan af FRIES förträffligt påpekade egendommigheten hos denna art: *glest gytttrade eller nästan strödda perithecier*.

Utan tvifvel afser NITSCHKE, Pyr. germ. p. 130, med sin *Valsa eutypa* just ifrågavarande *Eutypa sparsa* Rom. Derfor talar framför allt hans anmärkning, att veden är "niemals aufgetrieben" äfvensom anförandet af *Populus* bland substraten. Jag har nämligen fun-

nit arten uteslutande på *Populus tremula*. Nitschke uppräknar emellertid bland svampens näringsväxter äfven *Acer Pseudoplatanus*, *Fagus* och *Prunus spinosa*. Möjligt är ju ock, att arten i Tyskland uppträder på olika substrat. Men då Nitschke bland synonymerna utan reservation citerar "*Eutypa Acharii* Tul.", i hvars beskrifning säges, att "stroma in centro, quin imo demum ex omni parte, varie tumet", och derjämte D:r Rehm bestämt svenska exemplar af *Eutypa Acharii* Tul. såsom "*Valsa eutypa* Ach.", kan jag knapt undertrycka den misstanken, att Nitschke, som eljest icke visar benägenhet för kollektivarter, här gjort sig skyldig till en sammanblandning eller förening af tvenne olika species.

Att nämligen *Eutypa Acharii* Tul. (på lönn) verkligen är artskild från *Eutypa sparsa* Rom. (på asp), derom skall hvar och en kunna öfvertyga sig, som gör sig mödan att ordentligt undersöka och jämföra båda formerna.

En tredje *Eutypa*-art, som äfven synes vara rätt allmän i Sverige, åtminstone kring Stockholm, är den som jag på grund af FRIES' beskrifning och exemplar med af EL. FRIES egenhändigt skrifna etiketter i Upsala musei herbarium anser för *Sphaeria lata* PERS. Bland de tyska mykologerna går denna art eller åtminstone former af densamma under namnet "*Eutypa leioplaca*". Så har åtminstone D:r REHM bestämt de exemplar jag tillsändt honom. Från *Sphaeria leioplaca* Fr. Scler. Su. n. 112 b är den naturligtvis vida skild och lätt känd på sina små, hela och släta peritheciemynningar. Mot FRIES' beskrifning skulle kunna anmärkas, att epitetet "inæquabilis""e peritheciis emergentibus demum tuberculosa" icke passar rätt väl, men denna bestämning förklaras deraf att FRIES i sin art inrymde jämväl formen å *Lonicera Xylosteum*, hos hvilken just vedens yta på de af svampen upptagna ställena blir ojämn och skroflig.

Bäst synes vara att, såsom senare författare gjort, fränkilja denna på *Lonicera Xylosteum* förekommande form såsom egen art eller, om man hellre vill, varietet och i öfverensstämmelse dermed modifiera FRIES' beskrifning af *Eutypa lata*.

Denna lilla redogörelse må tjena som prof på den förbistring, som f. n. råder i fråga om uppfattningen och benämningen af äfven de allmännaste svamparter. Ty man må icke tro, att det är bättre stäldt med öfriga släkten. Och hvad *Hymenomyceterna* vidkommer, är naturligtvis förvirringen än fullständigare. Under sådana förhållanden synes det vara lätt att bilda sig ett begrepp om befogenheten af det i en tidskrift nyligen uttalade påståendet, att utgifvandet af svamp-exsiccater, isynnerhet sådana som innehålla allmännare arter, numera vore öfverflödigt. Enligt min öfvertygelse äro exsiccater fortfarande alldeles nödvändiga, om man någon gång vill komma till visshet och enhet i uppfattningen och benämningen af de särskilda växtformerna. Men naturligtvis ligger det vikt uppå, att noga tillse att alla exemplar med samma beteckning komma att innehålla *precis samma form oblandad*.

Jag begagnar tillfället meddela, att den af mig i Bot. Not. 1889, p. 24 under namnet *Bertia collapsa* beskrifna och i *Fungi exs. præscand.* under n:o 70 utdelade arten, som jag först fann vid Vårdsätra nära Upsala, sedermera anträffats äfven vid Rosersberg och på samma substrat, *Sorbus Aucuparia*. Der saknades emellertid hvarje spår af *subiculum*, hvarför jag måste antaga, att det filtunderlag, som svampen temligen regelbundet visade sig ega å den första fyndorten, var af främmande ursprung, kanske lemningar af en *Lasiosphæria*, hvarpå Bertian slagit sig ned. Synes alltså bäst att ur diagnosen stryka den del, som

afsers ubiculum. *) — För öfrigt upprepar jag, hvad jag redan under beskrifningen anført, att arten ingalunda passar väl i släktet BERTIA. Blir kanske nödvändigt att för densamma bilda ett särskildt genus.

Recapitulo addoque:

1) *Valsaria stellulata* Rom. pro typo novi generis vel subgeneris: *Endoxylina* Rom. habenda. Differt ab *Endoxyla* sporis 1-septatis.

Sphæria astroidea FR. pr. p. est secundum specimen in museo bot. upsaliensi servata = *Endoxylina stellulata* Rom.

2) *Eutypa polycocca* (FR.) KARST. ligno haud vel parum elevato, peritheciis majusculis, $\frac{1}{2}$ — $\frac{2}{3}$ mm. diam., ostiolis 3-5-coccis, majusculis, $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{2}$ mm. latis, a ceteris speciebus Eutypæ bene discernitur. — Hæc quoque in museo Upsal. sub nomine "astroidea teste Fries" adest. — In ligno *Sorbi Aucupariæ* per totam Sueciam vulgaris et copiosissima.

3) *Sphæria eutypa* FR. est dicenda *Eutypa sparsa* Rom. (nov. nom.). Lignum haud elevatum, perithecia subsparsa vel laxe gregaria, $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{3}$ mm. diam., ostiola stellato-partita, $\frac{1}{5}$ — $\frac{1}{4}$ mm. lata. In ligno *Populi tremulæ* per totam Sueciam vulgaris.

4) *Eutypa Acharii* Tul. differt ligno elevato, peritheciis stipatis. In cortice et ligno ramulorum *Aceris* per totam Sueciæ partem ubi arbor nutricia occurrit, vulgaris. Ad hanc spectare videtur *Sphæria leioplaca* FR. Scler. Su. 112. b. — Ab *Eutypa sparsa* Rom. certissime distincta et tantum quoad ostiola subcongruens.

*) Sedan ofvanstående redan befordrats till tryckning, har jag haft tillfälle se exemplar af samma art (*Bertila collapsa*), insamlade vid Stockholm af Stud. H. Hamberg. På dessa var det filt-artade subiculum tillstädes och gaf intrycket af att stå i genetiskt samband med svampen i fråga. Måste alltså tills vidare lemna oafgjordt, i hvilket förhållande svampen står till det nämnda filt-underlaget.

5) *Eutypa lata* (PERS.) Tul. ligno elevato, haud inæquabili (nam ostiola tantum, non ut in *Eutypa aspera* perithecia quoque, emergunt), ostiolis minutis, lævibus, integris optime distinguitur. *Eutypa leioplaca* Auct. (non FR.) videtur non diversa. Huc est quoque ducenda *Sphaeria velutina* WALLR. sec. specimen, quod mihi benigne misit *Bresadola*. — In ligno (rarius in cortice) *Aceris*, *Fraxini*, *Populi*, *Pyri*, *Salicis*, *Sambuci*, *Syringæ*, *Ulmi* sat vulgaris.

6) *Eutypa aspera* (NITS.) FUCH. differt ligno plus minusve mammilloso ob perithecia (non tantum ostiola) pustulatim exstantia. Ostiola in exemplaribus meis lævia vel fere lævia et subintegra sunt ut in *Eutypa lata*, cum qua junxit EL. FRIES. — In *Lonicera Xylosteo* tantum legi.

7) *Sphaeria subsecta* FR. (spec. origin. in museo bot. Upsal.) ascis *polysporis*, cylindricis, 75×6 (p. sporif.), sporid. allantoid., $8-10 \times 2$ prædita est. Ergo longe diversa a *V. subsecta* NITS.

8) *Bertia collapsa* ROM., iterum in Sorbo Aucuparia lecta, *subiculo omnino destituta*, ceterum simillima docet subiculum in hac prius obvium non proprium sed alienum probabiliter fuisse, quare e descriptione omnino delendum. Ceterum hæc species, ut jam monui, sub *Bertia* haud bene militat. Pro typo novi generis aptius habenda videtur.

Karlavägen 28 Stockholm $\frac{1}{3}$ et $\frac{9}{5}$ 1892.

Nya tillägg till Östgöta Flora.

Upptecknade af N. C. KINDBERG.

Ehuru de flesta af följande uppgifter blifvit lemnade af skolgossar, mina lärjungar, (med få undantag) och sådana uppgifter stundom kunna vara oriktiga, har jag dock icke skäl att betvifla riktigheten af dessa, helst som jag stundom på uppgifvet växeställe varit i tillfälle att bestyrka dem.

Kl. II. *Lemna gilba*. Motala norra Freberga: Eriksson, Ö. Eneby Ringstad.

Utricularia neglecta. Kaga Alguvid nära bron: Ernst Broman; Kettilstad vid Strierns afloppsgraf: Joh. Segersteen.

Veronica persica. Linköping Kanberget: A. H. Barr; Ö. Hargs prestg.: Ernst Broman.

Salvia verticillata. Mjölby: Prosten O. V. Redelius.
Kl. III. *Valerianella olitoria*. St Lars nära Köptorp vid pumpbacken: Henning Svensson; Stjernarp vid Roxen: Hj. Landelius.

Cyperus fuscus. Ringarum Fårsumskogen: Kyrkoherden Linde.

Schedonorus asper. Vreta Kloster Drabbisdal: N. Aurelius.

Bromus arvensis. Linköping.

Poa sudetica. Rystad Näsby: And. Andersson; Omberg s. v. om Svartswald: P. Dusén.

Poa bulbosa. Hof Hofgårdens park: Ernst Magnusson.

Calamagrostis phragmitoides. Vreta kl. Odensfors: And. Andersson.

Kl. IV. *Asperula tinctoria*. Örtomta Ekenäs: Ax. Jonsson.

Plantago lanceolata var. *dubia*. Jonsberg: M. Kinnander.

Cornus sanguinea. Vreta kl. Berg i Limmingsängen bortåt Kungsbro: E. Aurelius.

Thesium alpinum. Vinnerstad Charlottenborg: N. Bille; Törnvalle Linghem: Ax. Andersson.

Radiola linoides. Återfunnen 1886 i Kaga vid Nybro åt n. v.: C. Rothman.

Potamogeton mucronatus. Grebo Rödsten: L. Gustafsson; Vårdnäs Brokind i Rengen: Henr. Falkenberg; Tåkern: And. Andersson; Tjellmo Dråsa: Mart. Kjellin.

Potamogeton gracilis. Vreta Berg i kanalen: N. Aurelius; Ö. Eneby Gusjön: D:r C. Lönnberg.

Kl. V. *Symphytum orientale*. Ledberg Åbylund: Rik. Andersson.

Myosotis versicolor Tjellmo Hinstorp: D:r Ekstrand.

Verbascum phlomoides. Svinstads prestg.: Karl Petersson; Vist Cedersberg (enl. mig visadt exemplar).

Erythræa pulchella. Väfversunda på Tåkerns v. strand nära torpet Lund: P. Dusén.

Erythræa Centaurium. Roxlösa Hofvanäs: Englund; Bör-run Sjögerum vid torpet Kapernaum: Ax. Hellström; Gryt Gräsmarö: Prosten O. V. Redelius.

Campanula patula. V. Ny Blommedal: L. Laurenus.

Campanula Cervicaria. Tjellmo Ön i Kolbrosängen: Engstrand och Pihlgren.

Campanula glomerata. Tjellmo Perstorp samt mellan Tyle och Kristinefors: D:r A. Löfving; nära Linköping vid jernvägen: D:r H. Nordenström.

(*Chenopodium murale* är ej återfunnen i senare tider).

Chenopodium opulifolium. Vadstenatrakten: Ernst Palmqvist.

Chenopodium hybridum. Åtvid klockaregård: Malmqvist.

Cynanchum Vincetoxicum. Landeryd Hackfors; Skärkind Hermanshult Saxbacken: Ax. Sjöholm.

Cuscuta Trifolii. Flistad Kättstorp: Adolf Månsson Hassler.

Cherophyllum temulum. Ödeshög Holkaberg: E. Lundgren.

Levisticum officinale. Tjärstad Hallstad: Joh. Segersteen.

Heracleum suecicum. Vikingstad Brestorp: A. Almqvist.

Conium maculatum. S. Lars Kallerstad: L. Laurenius.

Kl. VI. *Allium ursinum*. Hägerstad Drättinge: Vict. Hydén.

Ornithogalum nutans. V. Stenby gamla kyrkogård: N. Bille.

Ornithogalum umbellatum. S. Lars Kallerstads park: L. Laurenius.

Convallaria multiflora. Ekeby Boxhobns säteri i parken: Hj. Andersson; Horn Lönsbo: Ernst Broman.

Acorus Calamus. Vårdsberg och Rystad i Bjursholmsån: Henning Svensson; Kaga nära Nybro vid Roxen.

Juncus stygius. Tjellmo Mickelsbo: D:r E. V. Ekstrand.

Narthecium ossifragum. V. Ny Medevi: Gust. Cleve.

Luzula pallescens. Brunneby Husbyfjöl nära skogvaktarebostället Trehörna: Th. Andersson.

Rumex thyrsoides. Veta N. Torp: K. Edv. Larsson.

Rumex maritimus. Veta Gottlösa samt i Hof: Eman. Hydén.

Rumex Hydrolapathum. Gistad Harstad 3 kilom. från jernvägsstationen: Ax. Sjöholm.

Kl. VIII. *Vaccinium Oxycoccus* var. *microcarpum*. Omberg Dagsmosse och V. Ny Medevi: P. Dusén.

Erica Tetralix. V. Ny Blommedal i Helveteskärren: L. Laurenius.

Epilobium parviflorum glabratum. Vreta kl. Brunnby: E. Aurelius.

Kl. X. *Pyrola umbellata*. Tjärstad Opphem: Henr. Falkenberg.

Saxifraga adscendens. N. Vi prestg.: I. Dahlheim.

Silene dichotoma Ehrh. — Rogslösa Kartorp bland klöfver, funnen 1890 af Erik Jönsson.

Silene Armeria. Herrberga prestg.: N. Aurelius.

Stellaria holostea. Drothem: C. Rothman.

Sagina stricta. Gryt: A. Sandén.

(*Lepigonum neglectum* är ej återfunnen inom provinsen.)

Cerastium arvense. Gammalkil Krångestad; Tjellmo Egelstorp: D:r A. Löfving.

Malachium aquaticum. Åtvid Malmviken: Malmqvist. Hof i Tåkern: Eman. Hydén.

Sedum album. Omberg s. Djuriedet: Simon Alson.

Kl. XII. *Rubus sulcatus*. Grebo Stensäter: G. F. Gustafsson; Vreta Malfors: S. Lundmark.

Rubus nemorosus. Linköping Kasernhagen: Ax. Pählman.

Rubus arcticus är planterad på Omberg.

Kl. XIII. *Nymphaea candida*. Vånga Ladasjön: N. Aurelius; Tjellmo Bohyttan: A. Månsson Hassler; Skepsås Broby: C. E. Pettersson.

Pulsatilla pratensis. Vårdsberg Ringstorp: Georg Svensson.

Pulsatilla vernalis. V. Ny Blommedal: L. Laurenius.

Kl. XIV. *Stachys annua*. Krokek Getå, troligen tillfällig: Hylén.

Antirrhinum Orontium. Vist prestgård: L. Laurenius.

Pedicularis silvatica. Hvarf: Nylander; Ödeshög Vidsjö: Artur Abrahamsson.

Kl. XV. *Arabis arenosa*. Örtomta Svenneby: P. Holm-vall; Grebo Orräng: N. Aurelius.

Arabis suecica. Krigsberg Hälla: M. Victoria.

Erysimum hieraciifolium * strictum Koch. Gryt Sandskäret ej långt från Harstenö: Fil. Kand. A. Rydberg.

Sisymbrium Loeselii. Mjölby: Gustafsson.

Sisymbrium Alliaria. Vreta nära kyrkan: Vahlgren.

Roripa amphibia. Källstad i Tåkern: T. Ljungholm.

Cakile maritima. Täby Mem och Ö. Ny Stegeborg: Franzén.

Draba muralis. V. Ny Blommedal: L. Laurenius.

Draba nemorosa. Vreta Berg: N. Aurelius.

Bunias orientalis. Linköping Nyqvarn: Ward.

Kl. XVI. *Oxalis stricta*. Regna Lenestad: Lagergren.

Geranium pratense. Vreta Brunneby: N. Aurelius.

Erodium moschatum. S. Lars Ryd: O. Alvin; Landeryd Ullstämna: Th. Andersson.

Kl. XVII. *Fumaria Vaillantii*. Vårdsnäs Brokind: R. Banck.

Polygala comosa. Yxnerum Borkhult: Deutgen.

Polygala uliginosa. V. Eneby Hofby: G. Borg.

Anthyllis Vulneraria coccinea. Rappstad kyrkomuren: Alb. Andersson.

Vicia lathyroides. Omberg Alvastra branter på höjden: G. Svartz.

Vicia pisiformis. Asby Skärsjö: A. Nyberg; Tjärstad Opphem: Henr. Falkenberg; V. Ny n. om Hålberget: L. Laurentius.

Lathyrus tuberosus. Vreta mellan Heda och Brunnby: Chr. Stenhammar j:r.

Onobrychis sativa. Omberg Borstad mellan Borghamn och Rogslösa: E. Taube.

Trifolium spadiceum. Fiskeby station: A. Almqvist.

Melilotus arvensis. Motala S. Freberga: J. Westerström.

Kl. XIX. *Hieracium pratense*. V. Eneby Berga: H. Eriksson.

Crepis nicæensis. S. Lars Ryd vid alléen. Funnen af mig två år efter hvarandra.

Echinops sphærocephalus. Gistad Ahleby: Sjöholm.

Carduus nutans. Linköping nära Gumpekulla sten: Rylander.

Carduus acanthoides. På samma ställe som *C. nutans*: Ture Rydberg.

Eupatorium cannabinum. Idingstad vid Roxen: A. Birgersson; Finspång i parken midtför stationen: Granlund.

Inula Helenium. Vreta n. Torp: C. E. Larsson.

Senecio viscosus. Motala vid verkstaden: Pont. Anderson; Gistad vid jernvägen; Linköping Nyqvarn.

Senecio Jacobæa. Vist Sturefors: T. Bielke j:r; Vreta Brunneby: E. Aurelius.

Matricaria discoidea. Vreta Berg vid ett magasin: N. Aurelius; Linköping.

Kl. XX. *Orchis sambucina*. Åtvid Malmviken: H. Malmqvist.

Orchis viridis. Tjellmo mellan Kristinefors och Svartgölen: D:r E. V. Ekstrand.

Orchis odoratissima. Omberg nära Borghamn: Ev. Taube.

Herminium Monorchis. Ödeshögs prestg.: P. O. Hallman; Åtvid Malmviken nära sjön Glan: Alsén.

Malaxis paludosa. Tjellmo nära Ansebo såg: A. Engstrand.

Epipactis palustris. Vreta n. Torp: C. E. Larsson.

Kl. XXI. *Callitriche stagnalis*. Tjellmo Markebo Damtorp: D:r Ekstrand; Linköping Borgmästarehagen.

Zannichellia major. Gryt Kettilö: D:r C. Lönnberg.

Euphorbia Cyparissias. Ö. Eneby Ringstad: D:r C. Lönnberg.

Carex Buxbaumii. Vreta Kungsbro: N. Aurelius.

Carex silvatica. Krigsberg Svansäter: M. Victorin.

Carex irrigua. Tjellmo Tidingshyttan: D:r Ekstrand.

Carex livida. Tjellmo Mickelsbo: D:r Ekstrand.

Typha latifolia. Heda Diseved: K. Gustafsson; Kärna Sjövalla kärr: K. L. Lindegren.

Sparganium natans. Tjellmo: C. J. Mohlin.

Sparganium oligocarpon. Ö. Eneby Ringstad: D:r C. Lönnberg.

Myriophyllum spicatum. Motala Charlottenborg: C. A. Sandberg.

Kl. XXII. *Salix Lapponum*. Åsbo Baltorpsäng i ett kärr: S. Julin enl. N. Aurelius.

Bastardformer inom släktet *Salix* mellan nästan alla här förekommande arter äro funna i Linköpingstrakten af amanuensen H. Dahlstedt, somliga äfven af mig.

Kl. XXIV. *Aspidium cristatum*. Linköpingstrakten.

Asplenium ruta muraria. Svinstads prestgård: N. Aurelius.

Aspidium spinulosum var. *dilatatum*. Omberg V. Wägar: P. Dusén.

Tillägg till "Några ord om substratets betydelse för lafvarne".

Af T. HEDLUND.

Då uppsatsen: Några ord om substrates betydelse för lafvarne i Bot. Not. 1892 p. 133—142 var tryckt, kom till min kännedom ett referat i Medd. af Soc. Pr. F. et. Fl. F. Häft. III (1878) p. 174 af följande lydelse:

„Docent J. P. NORRLIN meddelade några af honom gjorda iakttagelser angående de smärre, specifikt stenbyggande lafvarne och de förhållanden, under hvilka desse uppträda på underlag af annan beskaffenhet, såsom ved och bark. Sådant inträffar i regeln på ställen hvarest underlaget i högre grad är utsatt för att impregneras med sand och jordpartiklar, såsom i bebyggda nejder, på gården vid allmänna farvägar, gamla plank och tak m. m. samt på vid stränder befintliga och tidtals under vatten liggande trädstammar. Sand- och jordpartiklar synas här utöfva inflytande i synnerhet vid de resp. lafvarnes tidigare utveckling. Tillika förevisade tal. en på fururot i Evo kronopark funnet exemplar af *Pyrenopsis granatina*, hvilken art tillföre icke påträffats växande på annat underlag än sten eller jord.“

Jag har velat anföra detta meddelande, som kanske undgått flertalet af de svenska lichenologerna, för att påpeka huruledes en så skarpsynt botanist som Prof. NORRLIN för länge sedan framställt en naturlig förklaring till stenlafvars förekomst på gammal ved.

Literaturöfversigt.

Johannsen W. og Raunkiær C., Botaniske Literaturblade. Udgifne af en Kreds af Botanikere.

Denna nya botaniska tidskrifts uppgift är att gifva vägledande öfversigter och referater, speciellt af nordisk litteratur och de viktigaste arbetena i andra länder, för de många botanikens dyrkare -- lärare i provinserna, prester, apotekare och andre — som hafva mindre lätt tillgång till den vetenskapliga botaniska litteraturen.

Tidskriften utkommer i 3 eller 4 häften à 1 ark om året för ett pris af 1,25 kr. pr år.

Hjelt Hj., *Conspectus Floræ Fennicæ Pars II.* (Act. Soc. pro faun. et fl. fenn. V. p. 119 – 258). 1892.

Denna del innefattar monocotyledoneæ från och med Liliaceæ till och med Carices homostachyæ enligt samma plan, som den för 3 år sedan anmälda första delen. Äfven denna del innehåller åtskilliga kritiska anmärkningar, som kunna gälla svenska floran.

Smärre notiser.

Fredrik Christian Schübeler døde i Kristiana 20:de Juni 1892. Han er född i Fredriksstad 25:te September 1815. Fadren Kjöbmand Gregers Schübeler var dansk af Födsel, Modren derimod norsk. Han blev Student 1833, tog medicinsk Embedsexamen 1840, hvorefter han i 3 Aar var Reservelæge paa Righospitalet, siden en kort Tid Læge i Odalen og saa indtil Sommeren 1847 Læge i Lillesand; under dette Tidsrum var han ogsaa en kort Tid Militærlæge. 1848 fick han et offentligt Reisetipendium for i 3 Aar at studere botaniske Haver og Museer, Trækultur og Havedyrkning i Tyskland, Italien, Østerrige, Schweiz, Holland, Belgien, Nordfrankrige og Sydengland. Efter Hjemkomsten blev han 1851 Universitetsstipendiat i Botanik, 1852 tillige konservator ved det botaniske Museum og Bestyrer af den økonomiske Forsøgsdyrkning i den botaniske Have. Han blev 1864 udnævnt til "Lektor" (extraordinær Professor) og 1866 til ord. Professor i Botanik ved Kristiana Universitet og Bestyrer af den botaniske Have.

Han beskæftigede sig væsentlig med Studiet af Norges Kulturplanter, saavel i plantegeografisk og kulturhistorisk som i økonomisk Henseende. Foruden en vidstrækt Forsøgsvirksomhed i den botaniske Have havde han lykkedes at faa

anordnet en Mængde Forsøgsstationer rundt om i Norge, særlig i de nordligste Landsdele, hvor Forsøgene udførtes efter hans Anvisninger af interesserede Havedyrkere. Ved Hjælp af disse Forsøg lykkedes det ham at paavise, at visse Egenskaber hos Planterne kunde forandres i faa Generationer, naar de dyrkedes under andre Breddgrader, hvor de selvfølgelig maatte kunne opnaa sin fulde Udvikling. En lignende Indvirkning havde den forskjellige Höide over Havet. Hvis Planterne dyrkedes paa en større Höide over Havet, eller under en nordligere Breddgrad da fik de lidt efter lidt, indtil en vis Grændse en kortere Vegetationstid, selv om Middeltemperaturen blev lavere, Frøet blev større og kraftigere, saa de deraf opvoksende Planter bleve større og bedre, Aromet hos Planterne ligesom ogsaa Pigmentafsondring i Blomster, Blad og Frø tiltog, medens Sukkermængden i Frugterne aftog. Førtes Frø af saadanne Planter mod Syd eller ned i Lavlandet, saa bibeholdt de deraf opvoksende Planter disse Egenskaber i første Generation, men saa aftog de efterhaanden, indtil Planterne fuldstændig havde acclimatiseret sig og havde antaget de der oprindeligt voksende Individuers Egenskaber.

For at studere disse Forholdt foretog han ogsaa mange Reiser, saavel i Norge som andre Lande.

Hans Arbejder indeholder desuden en ualmindelig rige Litteraturstudier over Planternes Kulturhistorie, særligt i Norge, men ogsaa i andre Lande.

SCHÜBELERS Betydning for Havedyrkningens Udvikling i Norge har været enestaande. Det skyldes i en væsentlig Grad hans utallige Skrifter om Havedyrkningen, hans Anordning af de aarlige Haveudstillinger og hans Stiftelse af "Christiania Gartnerforening", at Havedyrkningen har kunnet gaa frem med saa stærke Skridt i Norge. Som en Følge af hans utallige Forsøg har ogsaa en stor Mængde Haveplanter, især Prydplanter, men ogsaa økonomisk vigtige Planter bleven indført i Norge. Han arbejdede ivrigt for at Landmanden skulle lægge an paa Dyrkning af "værdifuldere Kulturplanter", end de almindeligt dyrkede og det skyldes for en væsentlig Del SCHÜBELERS Forsøg og Skrifter, at Frøavl og Frøexport har kunnet gaa saa frem i de nordiske Lande.

Af SCHÜBELERS videnskabelige Skrifter kan særlig mærkes: "Ueber die geographische Verbreitung der Obstbäume und beerentragenden Gesträuche in Norwegen" i Hamburger Gart. u. Blzeit, 1857, "Die Culturpflanzen Norwegens. Mit einem Anhang über die altnorwegische Landwirthschaft", Chra. 1862, "Die Pflanzenwelt Norwegens. Ein Beitrag zur Natur-

und Culturgeschichte Nord-Europas," Chra. 1873 - 75, "Væxtlivet i Norge, med særligt Hensyn til Plantegeographien", Chra 1879 og "Viridarium norvegicum. Norges Væxtrige. Et Bidrag til Nord-Europas Natur- og Culturhistorie, B. I—III, Chra 1886—89 samt hans plantegeografiske Kart over Norge i 3 Udgaver fra 1873 - 78. Af hans Skrifter om Havedyrkning o. l. kan mærkes: "Haandbog i Havedyrkningen I," Chra 1850, "Havebog for Almuen i Kjøkkenhaven", i 3 Oplag Chra 1856—59, Kjøkkenhaven, dens Brug og Nytte i Husholdningen. Et Skrift for Folket", Chra. 1865, denne er senere udkommen i 3 Udgaver og er oversat paa svensk, finsk, islands og russisk, "Fröavl i Norge", Chra. 1889, "Levende Gjærder i Norge," Chra. 1890 og "Vort Landbrugs Opkomst", Chra. 1892, samt et overordentligt stort Antal Artikler i Aviser og forskjellige Tidsskrifter, hvorom for de senere Aars Vedkommende henvises til den i dette Tidsskrift intagne norske Litteraturoversigt.

Bland SCHÜBELERS personlige Egenskaber skal særlig mindes hans varme Fædrelandsind, hans usædvanlige Uegennyttighed, hans ubøielige Energi og hans undtrættelige Arbejdsomhed; disse egenskaber have sikret ham en agtet Plads i den botaniske Videnskabs Historie og de skal lade hans Minde leve, saalænge der findes en Have i Norge.

X.

Jakob Böckmann Barth, forstmester i Kristians amt i Norge, afled i Lillehammer d. 27 mars 1892 i en alder af nyss fylda 70 år. Förutom arbeten angående skogshushållningen har han skrivit en omtyckt uppsats om "Knutshö eller Fjeldfloraen, en botanisk Skitse".

Till **docenter** i botanik vid Upsala universitet äro doktorerna O. JUEL och T. HEDLUND utnämnda.

Till **lektor** i botanik, zoologi och trädgårdsskötsel vid Ultuna landtbruksinstitut är doc. A. N. LUNDSTRÖM i Upsala utnämnd.

Till **Konservator** vid museet i Tromsö är prof. G. LAGERHEIM i Quito utnämnd.

Resande botanist. Dr. A. O. KILHMAN ämnade under instundande sommar uppehålla sig vid sjön Umpjawr i Ryska Lappmarken och på de kringliggande högfjellen; vägen tages längs den förut obefarna Umba-floden. Samma trakter besökas i geologiskt syfte af dr. W. RAMSAY, som åtföljes af ingenieur A. EDGREN i egenskap af topograf.

”Det Rathkeske Legats Renter blef den 19:de April 1892 af kollegiet ved Universitetet i Kristiania uddelt saaledes: 1. Kand. real. B. KAALAAS 300 kr. som Bidrag til en botanisk Reise i Romsdals Amt; — 2. Kand. real. A. DAL 400 kr. til fortsat Undersøgelse af Norges Torvmyrer.“

Ett anslag af 300 kr. har K:gl Maj:t tilldelat prof. A. BLYTT för fortsatta undersökningar af Norges flora och dess utvecklingshistoria.

Det k. norske Videnskabers Selskab i Trondhjem har tilldelat konservator M. FOSLIE ett stipendium à 400 kr. för algologiska undersökningar i Trondhjemsfjorden och omkring dess mynning.

Societas pro Fauna & Flora fennica den 2 April.

Stud. H. LINDBERG förevisade exx af den för finska floran nya *Hypericum montanum* fr. Lojo.

Prof. FR. ELFVING redogjorde för de försök att odla *bo-*
ken, som hittills utförts i södra Finland.

Botaniska resestipendier för instundande sommar tilldelades:

fil. kand. J. LINDÉN för floristiska och växttopografiska undersökningar i södra Österbotten 250 mark;

stud. H. LINDBERG för insamlingar, särskildt af mossor på Eckerö, Åland — 225 mark;

stud. A. THESLEFF för insamling af phanerogamer och hymenomyceter i Viborgstrakten — 100 m.;

stud. CH. KECKMAN för floristiska studier i Simo elfdal i norra Österbotten 200 m.;

fröken H. TENNANDER för insamling af mossor i mellersta Österbotten.

Den 13 Maj (årsmöte). Till Sällskapets ordförande valdes prof. J. A. PALMÉN, till vice ordf. prof. F. ELFVING och till sekreterare kand. J. LINDÉN.

Dr. KIHLMAN framlade exx af den för floran nya *Carex holostoma*, insamlade af Envald och Hollmén på Umbtek-fjellen i Ryska Lappmarken (1883).

Stud. H. LINDBERG förärade till samlingarne den för floran nya *Cephalozia (Odontoschisma) sphagni* från Lojo.

Till tryckning anmäldes en uppsats om floran i Enontekis Lappmark af J. LINDÉN.

Videnskabsselskabet i Kristiania den 27 Mai.

„Wille meddelte nogle Oplysninger om Bygningen af den i ferskt Vand forekommende yderst sjældne Brunalge *Pleurocladia lacustris*, hvis systematiske Stilling næmere paavi-

stes, hvorefter han i ett længere Foredrag udførlig redogjorde for de Grunde, som har bevæget ham til at anse Bakterier, blaagrønne og røde Alger for en genetisk sammenhængende Udviklingsrække. En Afhandling om dette sidste Emne anmeldtes til Optagelse i Selskabets Skrifter“.

Det 14:de skandinaviska naturforskaremötet

hölls i Köpenhamn d. 4—9 sistl. juli. Den botaniska sektionen räknade 44 deltagare; följande föredrag höllos der: af

prof. EMIL CH. HANSEN, Undersøgelser over Tilpasningsevnerne hos nogle Mikroorganismer (særlig *Saccharomyces ellipsoideus*);

lektor E. ROSTRUP, Om Snyltesvampenes forskjellige Forhold til inbyrdes nærstaaende Værtplanter;

Forstkandidat G. SARAUW, Korte meddelelser om vore Skovtræers Mykorrhizer;

laboratoriebestyrelser O. JOHAN-OLSEN, Om bakterioides Sopper;

prof. J. ERIKSSON, Bidrag till det odlade hvetets systematik;

docent B. JÖNSSON, Om silpor-aflagringar i trake-systemet hos Legumino-serna;

pastor J. S. DEICHMANN-BRANTH, Om Udviklingen hos de i Vand voxende Verrucarier;

doc. H. O. JUEL, Mykologiskt meddelande;

lektor ALB. NILSSON, Om några anatomiska egendomligheter hos släktet *Xyris*;

lektor A. L. GRÖNVALL, Om en förmodad hybrid inom mossläktet *Orthotrichum*, samt Om en egendommig, måhända monströs *Uloa*-form;

amanuensen GUNNAR ANDERSSON, På växtpaleontologiska undersökningar grundade studier öfver den skandinaviska florans invandringshistoria.

Prof. LANGE inledde en discussion om en gemensam nomenklatur i systematisk botanik för skandinavien på grundlag af följande

"Forslag til Regler i den botanisk-systematiske Nomenclatur, udarbejdede af undertegnede Udvalg og vedtagne af den botaniske Forening i Kjøbenhavn."

"1. Familienavne afledes af Slægtsnavne med Tilføjelse af Endelsen -aceae.

Herfra undtages saadanne gamle Familienavne, som have gammel Hævd og almindeligt bruges, f. Ex. Umbelliferae, Compositae, Palmae, Gramineae, Labiatae, Cruciferae, Fluviales. (Borraginaceae foretrækkes for det linnéiske Asperifoliae.)

Et Mindretal (Joh. Lange) mener, at fra den almindelige Regel ogsaa maa undtages Familienavne, som ende paa -ineae og -ideae, naar de afledes af Slægtnavne paa is og ix (f. Ex. Berberideae, Salicineae, sml. Pariser-Kongressen af 1867, Art. 22,1).

2. Underarters, Varieteters og Formers Betegnelse. Underarter betegnes ved et * foran Navnet, og deres Kjønn retter sig efter Slægtens.

Til Betegnelse af Varieteter og Former bør ikke benyttes græske eller latinske Bogstaver (undtagen i Monografier), men "var." og "f.". Navnene bør i Kjønn rette sig efter "varietas" og "forma", altsaa altid ♀.

Det anbefales, for nye Varieteter og Former at give Navne, der ere saa betegnende som muligt til Adskillelse fra Hovedarten og andre Varieteter eller Former.

3. Henføres en Art til en anden Slægt, anføres Artens Autor i Parenthes og derefter Navnet (udenfor Parenthes) paa den Forf., som har henført den til den paagjældende Slægt. Ophøjes en Varietet til Art, betegnes den paa følgende Maade: . . . (A. var.) B, hvor A. betyder Varietetens Autor, B. den, som har ophøjet den til Art (f. Ex. *Primula acaulis* (Linn. var.) Jacq. Reduceres en Art til Varietet, betegnes denne paa tilsvarende Maade, idet der efter Autor-Navnet (indenfor Parenthes) kan til-

føjes "sp", f. Ex. Hieracium murorum L. var. rotundata (Kitaib. sp.) Fr.

Det i Parenthesen anførte Navn bør aldrig udelades, saafremt Autorbetegnelse overhovedet finder Sted.

4. I Slægtsnavne forandres de græske Endelser os og on til henholdsvis us og um.

Den sidste Regel gjælder dog ikke de græske Plantenavne, der ende paa ω (Potamogeton, Erigeron, Tragopogon), hvilke alle ere ♂.

5. Træers og Buskes Navne med maskuline Endelser efterfølges altid af feminine Artsnavne (f. Ex. Evonymus, Rhamnus).

Indeholder en Slægt baade træagtige og urteagtige Arter, retter disses Kjøen sig efter, hvad der er bestemt af Slægtsnavnets Autor (Rubus er f. Ex. hos Linné ♂, Cornus ♀).

Urteagtige Planters Kjøen retter sig efter Slægtsnavnets (f. Ex. Lotus, Melilotus, Nardus, Myosurus, Scorpiurus, Orchis, Stachys, Bidens ere alle maskuline).

Neutra Slægtsnavne efterfølges, hvad enten de ere træagtige eller urteagtige, af Artsnavne med Neutrum-Endelse for saa vidt disse ere Adjektiver (f. Ex. Acer, Ligustrum, Polygala, Lycogala, Phyteuma).

6. Artsnavne, afledede af Personers, Landes og Stæders Navne skrives med stort Begyndelsesbogstav.

Substantiviske Artsnavne (som ikke kunne bøjes adjektivisk), derunder indbefattet tidligere Slægtsnavne o. a. Substantiver (f. Ex. Lolium Linicola, Verbascum Blattaria, Asplenium Nidus) skrives med stort, alle andre Artsnavne med lille Begyndelsesbogstav.

7. Bevislige eller utvivlsomme Bastarder betegnes ved Forældrenes Navne, forbundne ved et × og anførte i alfabetisk Orden.

Er en Planter hybride Natur ikke godtgjort eller overvejende sandsynlig, betegnes den med almindeligt Slægts- og Artsnavn, men en Formodning om Hybri-

ditet kan betegnes ved at anbringe et \times foran Navnet. De formodede Forældres Navne kunne da anføres i Parenthes med?

8. Kan en Art ikke erkjendes ved den i Literaturen foreliggende Beskrivelse eller Afbildning, kan vedkommende Forfatters Prioritet ikke hævdes ved en senere Undersøgelse af Original-Exemplaret.

9. Forefindes i Herbarier upublicerede Navne til nye Arter, har man ingen Forpligtelse til at optage disse. Skeer det, er Udgiveren Autor til Navnet.

10. Plantenavne med Tillægsbetegnelse "hort" (c: hortulanorum), opførte i Havekataloger med ufuldstændig eller uvidenskabelig Beskrivelse, kunne, naar de optages og ledsages af tydeligere Beskrivelse, beholde Betegnelsen "hort" i Parenthes, men med Tilføjelsen (udenfor Parenthesen) af Navnet paa den Forf., som har adopteret dem".

Diskussionen om detta "förslag" blev mycket lifvig under 2 sammanträden och som någon enighet ej uppnåddes, beslöts att "förslaget" skulle sändas till de botaniska föreningarna i Helsingfors, Kristiania, Lund, Stockholm och Upsala för ytterligare öfvervägande samt jemte föreningarnes betänkanden återsändas till Botanisk Forening i Köpenhamn.

Efter sista sammanträdets slut föreslog prof. WARMING att de skandinaviska botanisterna skulle oftare än hittills sammanträda till gemensamt möte, och att nästa möte skulle ega rum t. ex. om 3 år i Göteborg eller Jönköping. För att tillse om, och när och hvar ett sådant möte kan ske och vidtaga nödiga anstalter för det samma tillsattes en kommité af professorerna ARESCHOU, BLYTT, ELFVING, FRIES, WARMING och WITTRÖCK.

Herbarium.

Ett i det allra närmaste fullständigt skandinaviskt herbarium, omfattande 2270 arter och varr. i 4650 ex., insamlade under de sista 5 åren och upplagda på snyggt och starkt

herbariepapper, finnes till salu nu genast. — Dessutom säljas särskildt för tillsammans 50 kr. Rob. Hartmans "Bryaceæ Scandinaviæ exciccatae" samt Zetterstedts "Grimmiæ et andreæ exciccatae."

Reflekerande torde vända sig till

Stud. C. A. TÄRNLUND,
Börjegatan 13, Upsala.

Hos Svanström & Co Stockholm Myntgatan 1.

kan erhållas:

Grått blomprensingspapper format 405×470 mm.	Pris pr ris	2,75
Hvitt " " " " 360×445 " " " "	" " " "	10,—
Herbariepapper N:o 8, hvit färgton 240×400 " " " "	" " " "	4,50
" " " 11, blå " 285×465 " " " "	" " " "	7,75
" " " 13, hvit " 285×465 " " " "	" " " "	9,—

Obs! De båda sistnämnda sorterna användas vid Riksmusei Botaniska afdelning.

Naar Kr. 1,20 insendes i Frimærker, sender jeg frit:

Hypnum norvegicum Schpr.

Bryum pycnodermum Limpr.

„ *Lindbergii* mihi.

„ *stenocarpum* Limpr.

„ *Blindii* Schpr.

„ *Brownii* Schpr.

Sande Jarlsberg 2. 9. 92.

CHR. KAURIN.

Innehåll.

DAHLSTEDT, H., Några bidrag till kännedomen om Skånes *Hieracium*-flora s. 154.

HEDLUND, T., Tillägg till "Några ord om substratets betydelse för lafvarne, s. 183.

KINDBERG, N. C., Nya tillägg till Östgöta Flora, s. 178

LAGERHEIM, G., Mykologiska Bidrag. VIII. Ueber *Puccinia Ranunculi* A. BLYTT, s. 167.

LINDMAN, C. A. M., Några variationer hos *Vaccinium uliginosum* L., s. 145.

ROMEEL, L., Några ord om *Sphaeria ostroidea*, *eutypa*, *leioplaca*, *lata*, *polycoeca*, *aspera* och *Bertiacollapsa*. s. 170.

Literaturöfversigt, s. 184.

Smärre notiser, s. 184.